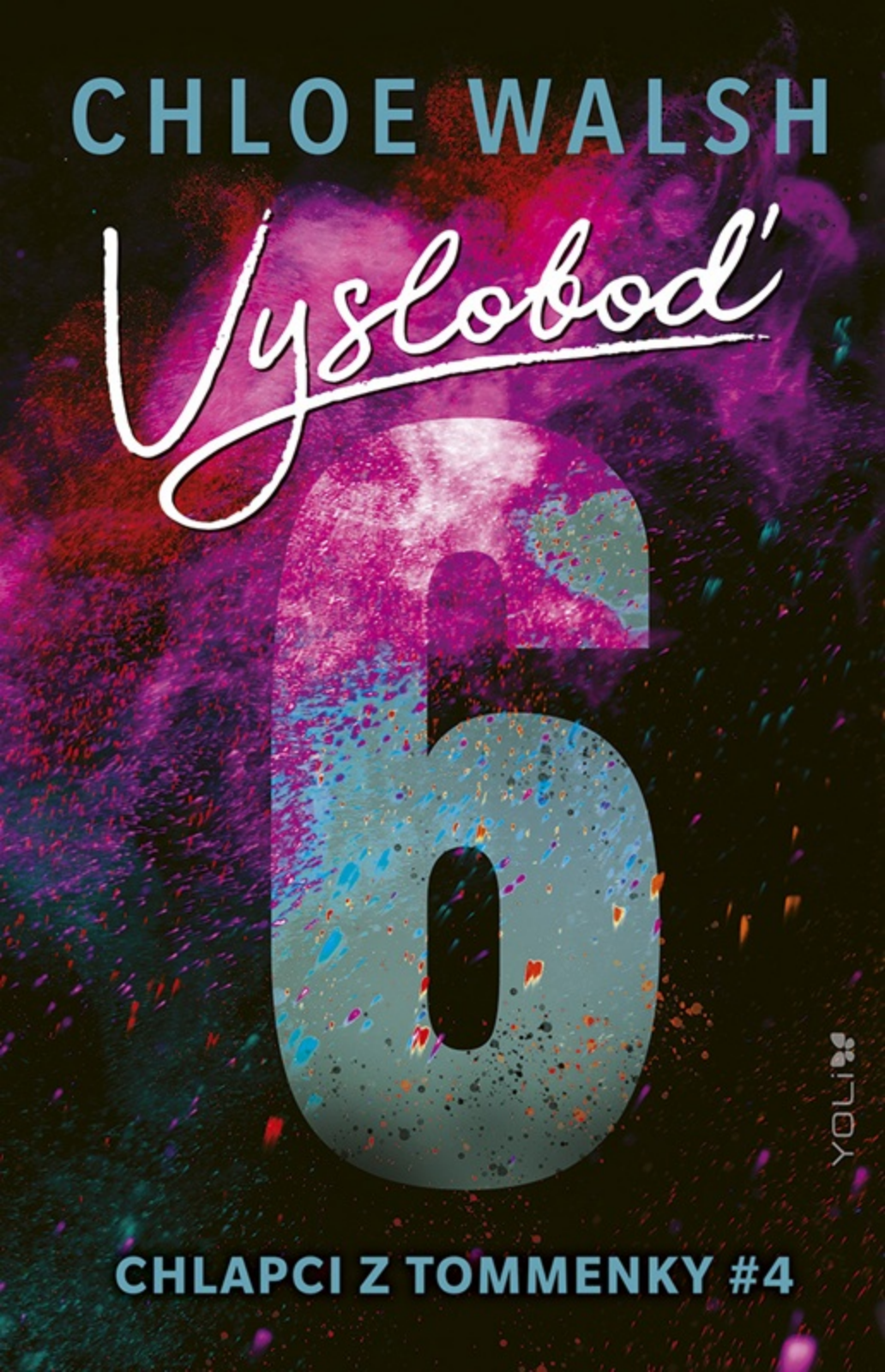

CHLOE WALSH
Vyslobodí
6
YOLI
CHLAPCI Z TOMMENKY #4

CHLOE WALSH

Vyslobodí 6

CHLAPCI Z TOMMENKY #4

Preložila Romana Korenková

YOLi

Chloe Walsh
REDEEMING 6

Copyright © 2023, 2024 by Chloe Walsh
Translation © 2026 by Romana Korenková
Cover design by Brittany Vibbert/Sourcebooks
Sprayed edges by Amber Hodgson from Bokish Signs & More
Slovak edition © 2026 by IKAR, a.s.

ISBN 978-80-575-1037-6

Knihu Vyslobodiť 6 *venujem chalanom, s ktorými som chodila na strednú školu a ktorých šibalstvá, priateľstvo, doberanie a slepá lojalita inšpirovali postavy Johnnyho, Gibsieho, Feelyho a Hughieho. Walshy, Slash, Al a Madden sú pôvodnými chlapcami z Tommenky. (Za toho prvého som sa vydala.)*

Poznámka autorky

Vysloboď 6 je štvrtá časť série *Chlapci z Tommenky* a druhá kniha o Joeym Lynchovi a Aoife Molloyovej.

Jej dej môže byť miestami smutný, preto nabádam čitateľa na obozretnosť. Pre svoj sexuálny obsah, násilie, vážne témy a situácie či početné vulgarizmy je kniha určená čitateľom od šestnásť rokov.

Príbeh sa odohráva na juhu Írska medzi rokmi 1999 až 2005.

Srdečná vďaka za to, že ste sa vydali na toto dobrodružstvo so mnou.

S láskou

Chloe xxx

PRVÁ ČASŤ

1
Stále sa snažím

JOEY

„Si nejaký tichý, Joey.“

„Som v pohode, Tony.“

„Určite? Si bledý ako stena a celý týždeň si toho veľa nenahovoril.“

„Nič mi nie je.“

„S Aoife ste sa hádam…“ Nedokončil vetu, len na mňa uprene civel a čakal na vysvetlenie.

„Všetko je v pohode, Tony.“ Naservíroval som mu lož, ktorú chcel počuť, potom som znova uprel zrak na račňu vo svojej ruke. „V pohode.“

„Vďakabohu za to.“ V očiach sa mu zračila úľava. „Nevieš, čo moju dcéru v poslednom čase pochytilo? Chodí po dome a tvári sa pritom mrzuto.“

„Netuším.“ Klamár.

„Naozaj?“ Rozpačito si poškrabal strnisko. „Zvyčajne si prvý, kto o všetkom vie.“

„Myslím, že sa cez zimné prázdniny posekala s Casey.“

„Myslíš?“

Neviem, prečo som mu nedokázal povedať, že sme sa rozišli, a čo je horšie, prečo som klamal a zvalil vinu na jej najlepšiu kamošku. „Áno.“ Kývol som hlavou a pokračoval v pretvárke. „Niečo sa mi dostalo do uší.“

„Doparoma, to musela byť poriadna hádka,“ skonštatoval, pričom ma pozoroval z opačnej strany auta, na ktorom sme pracovali. „Už pár dní je úplne hysterická. Väčšinu nocí preplače.“

Doriti. „Vážne?“

Jej otec prikývol.

V srdci som pocítil bodnutie bolesti. „Kristepane.“

„Mal by si sa s ňou porozprávať,“ dodal a opäť sa sústredil na robotu. „Teba vypočuje. Presvedč ju, nech sa udobrí s Casey, skôr než vytopí dom slzami.“

„Po práci jej zavolám,“ vytisol som zo seba.

Bola to moja vina.

To, že Molloyová plakala, bola moja vina.

Celý tento chaos bol výsledkom mojej neschopnosti vzdorovať volaniu mojich prekliatych génov.

Cítil som, ako sa mi srdce sťahuje, až hrozí, že vybuchne. Odložil som račňu a zamieril k zadnému vchodu. „Vrátim sa o päť minút.“

„Mohol by si si dať predsavzatie, že v novom roku prestaneš fajčiť,“ zvolal za mnou žartovným tónom.

Obaja sme vedeli, že to nehrozí.

Nie keď som sa už vzdal toľkých vecí.

Vykĺzol som von, presunul si cigaretu spoza ucha medzi pery a vytiahol zapaľovač z vrecka montérok. Cvakol som ním, zhlboka si potiahol a oprel som sa chrbtom o stenu. Zmietali mnou milióny rôznych emócií.

Vyfúkol som obláčik dymu. Zvádzal som vnútorný boj sám so sebou a snažil som sa neurobiť to, čo som vedel, že urobím. Bola to otázka niekoľkých minút. Siahol som po telefóne, ktorý som dnes ráno vytrhol bratovi z rúk.

Trasľavo som sa nadýchol, odomkol obrazovku, zrušil prichádzajúci hovor od Shana, vyhľadal kontakt s Molloyovej menom a stlačil tlačidlo volať.

Zdvihla po štvrtom zazvonení, bez akéhokoľvek pozdravu. Nemal som jej to za zlé. Zaslúžil som si, aby zložila.

„To som ja,“ povedal som potichu a znovu si potiahol z cigarety. „Môžeš hovoriť?“

Podľa ruchu v pozadí som usúdil, že je v práci. Keď na druhom konci linky zavládlo ticho, vedel som, že sa uchýlila na pokojnejšie miesto.

„Dobre,“ prehovorila nakoniec. „Už ťa počujem.“

„Si v práci?“

„Nie,“ odsekla sarkasticky. „Vyrazila som si do mesta s novým frajerom.“

Prijal som jej uštipačnosť s pokorou, vyfúkol ďalší oblak dymu a spýtal sa: „Ako sa k tebe správa?“

„Oveľa lepšie ako ten predošlý kretén, do ktorého som sa tak nešťastne zamilovala,“ odvrkla. „Čo chceš, Joe?“

„Len...“ Potriasol som hlavou, ťažko si povzdychol a povedal: „Len som sa chcel uistiť, že si v poriadku.“

„Prečo?“

„Ty vieš prečo, Molloyová.“ Bezmocne som mykol plecom a skĺzol pohľadom na olejovú škvrnu na zemi. „Ešte stále mám city...“

„Mlč,“ vyhŕkla. „Mám pred sebou ďalšie tri hodiny v práci.“

Potlačil som bolestný ston a nasmeroval rozhovor iným smerom. „Tony povedal, že si plakala.“

„A?“

„A?“ Pokrútil som hlavou. „Trhá mi srdce, keď to počujem. Nechcem, aby si plakala, Molloyová.“

„To sa stáva, keď chalan odkopne svoje dievča.“

„Prestaň.“ Strhol som sa a preklínal jej slová aj bolesť v hlase. „Ja som ťa neodkopol.“

„Rozišiel si sa so mnou, Joey,“ odvetila chrapľavo. „Môžeš to nazývať, ako chceš, ale v konečnom dôsledku je to jedno a to isté.“

„Stále ťa ľúbim.“

Počul som jej hlboký nádych. Dlhú chvíľu bola ticho. „Nehovor to.“

„Ľúbim ťa, Aoife Molloyová,“ zopakoval som, pričom som zízal na olejovú škvrnu. „A vždy budem.“

„Odvolaj to.“

„Nemôžem.“ Zavrtel som hlavou. Mal som pocit, akoby sa mi srdce rozpolilo vo dvoje. „Nie som pre teba dobrý.“

Mal som sto chutí ísť do Dinnimanu a pevne ju objať, no nemohol som si dovoliť spraviť ďalšiu chybu. Nie po tom, čo som ju už beztak ranil.

„Si čistý?“

Zavrel som oči a slabo prikývol. „Áno.“

„Ako dlho?“

„Od tej noci som sa ničoho nedotkol.“

„Pretože sa z teba stáva lepší človek?“

„Pretože sa za seba hanbím ako sviňa,“ vyhŕkol som. „Hanbím sa za to, čomu som ťa vystavil. Za to, ako som sa k tebe správal.“

Nasledovala dlhá odmlka, počas ktorej som v ušiach počul tlkot vlastného srdca. Napokon sa ozvala: „Takže už dva týždne nič neberieš?“

Znovu som kývol hlavou. „Presne tak.“

„O päť minút som späť,“ počul som ju zvolať. „Som na cigaretovej prestávke... Áno, Julie, viem, že nefajčím, ale zaskakujem za teba minimálne sedemkrát denne, tak mi dopraj aspoň chvíľu oddychu.“ Na linke zavládlo ticho, kým znovu prehovorila. „Som späť. Julie je chamtivá mrcha.“

„Vyvolávaš hádky s kolegami, Molloyová?“

„Nie viac ako zvyčajne.“ Nesnažila sa skryť svoj ostrý tón. „A čo Shane Holland? Ako dlho si ho nevidel?“

„Toľko isto.“

„Môžem ti veriť?“

„Nemôžeš.“ Zhlboka som si povzdychol. „Ale máš moje slovo.“

„Chcem ti veriť, Joe,“ šepla do telefónu. „Naozaj.“

Ale nemôžeš. „Rozumiem,“ odvetil som a odkašľal si. „Obaja dobre vieme, že nie som typ chalana, do ktorého by si mohla vložiť dôveru.“

„Nezavolal si.“ V jej hlase som počul jasnú výčitku. „Ani raz.“

„Nedalo sa.“ Skrivil som tvár a vyklopil pravdu. „Mobil som dostal späť až dnes ráno.“

„Od koho?“

„Od Tadhga.“

Chvíľa ticha. „Prečo mal Tadhg tvoj mobil?“

„Lebo som ho potreboval nemať.“

„Prečo?“

Zamračil som sa. „Ty vieš prečo.“

„Joe.“ Ťažko dýchala. Nemusel som byť pri nej, aby som vedel, že jej telom prebehla triaška. „Si naozaj čistý?“

„Áno, Molloyová.“ Pre teba. „Som.“

„Tak čo to robíme? Prečo som ja tu a ty tam?“

„Potrebujem viac času.“

„Na čo?“ vyprskla. „Na vyvádzanie blbostí?“

„Na to, aby som sa dal dokopy,“ odvrkol som a prižmúril oči. „Neopováž sa s tým začať. Dobre vieš, že ma nezaujíma žiadna iná baba.“

„Ak si naozaj čistý, prečo sa nemôžeme…“ Zmĺkla, rozochvene vydýchla a pokračovala: „Vieš čo? Zabudni na to. Už ťa viac nemienim prosiť. Ak mi nevoláš kvôli nášmu vzťahu, tak môžeš rovno zložiť.“

„Molloyová.“

„Myslím to vážne, Joe. Už mi viac nevolaj. Pokiaľ nezmeníš názor.“

Ukončila hovor. Zaklonil som hlavu.

„Doriti.“

Lapajúc po dychu som zápasil s nutkaním znova vytočiť jej číslo a dať jej presne to, čo chcela. Zastavilo ma len vedomie, že aj keď po mne túžila, rozhodne ma nepotrebovala.

Nie teraz.

Ešte nie.

Nie, pokiaľ sa nevzchopím.

2

Čapujem pivo a servírujem nápoje

AOIFE

Ukončila som hovor, strčila si mobil do predného vrecka čiernej zástery a zúfalo sa snažila ovládnuť svoje emócie, skôr než ma premôžu.

Prešiel týždeň, odkedy som sa na Silvestra zastavila u Joeyho, a stále som bola chodiaca troska, pretože odvtedy sa nič nezmenilo.

Stále bol medzi nami koniec.

Stále bol preč.

Stále som bola zničená.

Spamätaj sa, Aoife.

Si v práci.

Plakať budeš doma.

Nieže si tu urobíš hanbu!

Potlačila som nutkanie schúliť sa v rohu fajčiarskej zóny, narovnala sa, zdvihla hlavu a ráznym krokom som sa vrátila do baru. Vo svojom vnútri som sa možno rozpadala na kúsky, ale stále som mala akú-takú hrdosť.

Je to len chalan.

Len jeden chalan.

Prežijem to.

„Choď za bar," zamrmlala Julie a prešmykla sa okolo mňa, keď som sa vrátila späť. „Idem na cigu."

Odkedy som v septembri dovŕšila osemnásť rokov, odkrútila som si za barom dosť hodín na to, aby som vedela, čo a ako robiť. Keď sa začali sypať objednávky, riešila som ich s prehľa-

dom – flirtovala som a usmievala sa, pričom som vypínala hruď ako profesionálka.

Nanešťastie jedna z objednávok prišla od muža, z ktorého mi behal mráz po chrbte.

„Jedného Jamesona bez ľadu," vyžiadal si Joeyho otec, rozvalený na barovej stoličke.

Prinútila som sa usmiať a rýchlo som sa pustila do prípravy nápoja, pričom som premáhala triašku z jeho pohľadu, ktorá mi zachvátila celé telo.

„No čo?" zavrčal Teddy, keď som pred neho položila jeho nápoj. „Mne nič pekné nepovieš?"

„Budú to tri eurá," precedila som cez zaťaté zuby, stále so silenným úsmevom na perách.

Siahol do vrecka džínsov, vytiahol za hrsť drobákov a šmaril ich na pult s takou silou, až sa rozkotúľali kade-tade. „Vieš rátať, či nie?"

„Viem," odvetila som a odmietala sa dať vyprovokovať, zatiaľ čo som zbierala mince. „Nech vám chutí."

„Chutilo by mi oveľa viac, keby si si na tej blúzke rozopla pár gombíkov."

Striaslo ma. „Nemáte doma manželku, ktorej by ste sa mali venovať, Teddy?" Podišla som k pokladnici, zaúčtovala mu nápoj a hodila mince do zásuvky, ktorú som s rachotom zabuchla. „Tehotnú manželku."

Na neslušné návrhy štamgastov som bola zvyknutá. Patrilo to k práci, ale toto bol Joeyho otec. Pokiaľ viem, ešte nevedel, že sme sa rozišli.

Nebolo to prvýkrát, čo sa ma pokúšal zlákať dozadu na rýchlovku, no nebolo to o nič menej nechutné. Svedomito som ignorovala jeho poznámky, odpratávala poháre a utierala bar – robila som hocičo, len aby som nemusela byť v jeho blízkosti.

„Povedz mi niečo." Zamrvil sa na stoličke, prekrížil si ruky na hrudi a venoval mi žiadostivý pohľad. „Čo na ňom vidíš?"

„Predpokladám, že myslíte Joeyho," prehovorila som, lebo mi bolo jasné, že mi nedá pokoj.

Strnulo prikývol a prebodával ma chladným pohľadom.

Vedela som, že vylievať si pred ním srdce nemá zmysel, a keďže som kvôli nemu nemienila prísť o prácu, vyčarila som na perách úsmev a povedala: „Už som vám to vravela. Váš syn ma dokáže uspokojiť."

„Je to ešte decko."

„A ja som čo?" odsekla som. „Žena v strednom veku?"

„Keby som bol tvoj otec, nepracovala by si za barom."

„Ste dosť starý na to, aby ste ním mohli byť."

Videla som, ako sa mu zachveli nosné dierky. „Netušíš, o čo prichádzaš."

„A dosť. Prestaňte s tým." Zagánila som naňho, úsmev mi zmizol z tváre. „Keby Joey vedel, ako sa ku mne správate, tak by..."

„Čo?" Skočil mi do reči, z hlasu mu sršalo varovanie. „Čo by urobil?"

„Zlomil by vám väzy," zavrčala som. „Takže mi dajte pokoj."

„Fakt? Nikde tu svojho synáčika nevidím, a čo ty?" S lakťami opretými o barový pult sa naklonil bližšie ku mne. „Kedy sa ti končí šichta?"

„Päť minút pred tridsiatou."

„Čo je to za kód?"

„Je to kód pre nikdy," odvrkla som. „V zmysle, že sa to nikdy nestane. Ani vo vašich najdivokejších snoch. Čo tak dopiť nápoj a odpratať sa do iného podniku? Tu nenájdete, čo hľadáte."

„Provokatérka."

Maximálne znechutená som odišla na opačný koniec baru a snažila som sa vytvoriť medzi nami čo najväčší priestor. Ten chlap sa mi hnusil, nemohla som sa dočkať, až sa Julie vráti z prestávky.

Po chvíli na mňa zamával a ukázal na prázdny pohár. Zdráhavo som k nemu podišla a venovala mu prázdny pohľad.

Šmaril na pult ďalšiu kôpku mincí. „Ešte jeden."

Zrátala som drobáky, prešla k pokladnici, hodila ich dovnútra a potom som mu naliala ďalší pohár jeho obľúbeného nápoja.

Whisky.

„Vieš, že je to stratený prípad, však?" bľabotal Teddy, pričom stískal pohár. „Nemôže si pomôcť. Má to v krvi."

Bolo mi jasné, že hovorí o Joeym, ale odmietala som pristúpiť na jeho hru. Bez ohľadu na stav nášho vzťahu a na to, ako veľmi ma Joey ranil svojím odchodom, stála som si pevne za svojím a nemienila ho zradiť.

„Ten chlapec to nemá v hlave v poriadku," pokračoval a odpil si z whisky. „Bol taký vždy. Od prvého dňa s ním boli len problémy."

„Ktovie prečo."

Zlostne na mňa zazrel. „Zožrala si azda všetku múdrosť sveta?"

„Viem toho dosť," odvetila som, nenechajúc sa zastrašiť.

„Vieš hovno." Tvár mu skrivil krutý úsmev. „Buď nakoniec zabije seba, alebo niekoho iného."

„Dúfajme, že vás."

Moja odpoveď ho očividne prekvapila. „Ty sa ma nebojíš, čo?"

„Nebojím, pretože nie ste chlap," odsekla som a opätovala mu pohľad. „Správny chlap vie, ako sa správať k žene, tak ako Joey."

„Povedal som ti, že je ešte decko."

„Má v sebe viac mužnosti ako jeho otec."

Keď si uvedomil, že ma nevyľaká, odbil ma mávnutím ruky a niečo si nezrozumiteľne zamrmlal popod nos.

Cítila som skôr úľavu než hnev, keď som sa znova presunula na opačný koniec baru. Vydýchla som si, lebo som práve zbadala Julie, ako sa vracia z prestávky.

„Ako dobre, ešte neodišiel." Schovala balíček cigariet pod barový pult, prehrabla si vlasy prstami a usmiala sa. „Aspoň sa budem mať na čo celý večer pozerať."

Vedela som, že hovorí o Teddym. Z tej predstavy sa mi dvíhal žalúdok.

Neskúsený pozorovateľ by ho mohol považovať za fešáka. Bol to vysoký blondiak s hnedastou pokožkou a vyšportovanou postavou, no len čo človek zistí, čo je zač, a vycíti zlo číhajúce pod jeho povrchom, už nikdy mu nenapadne označiť Teddyho za pekného.

Nešlo mi do hlavy, ako mohol splodiť päť úžasných bytostí. Všetci štyria synovia sa naňho neskutočne podobali. Shannon bola výnimkou, zdedila všetky gény po matke.

V myšlienkach som opäť zablúdila k Joeymu. Pocit trpkosti, ktorý ma gniavil, zrazu poľavil. Byť v blízkosti jeho otca, človeka, s ktorým musel stráviť všetky tie roky, bolo testom pre moju pevnú vôľu.

Ako som sa na Joeyho mohla hnevať, keď som vedela, že sa len snaží nedopustiť, aby sa z neho vykľul rovnaký kus hovna, aký teraz sedí pri bare? Na smrť sa desil toho, že sa z nás stanú jeho rodičia, a podnikol drastické kroky, aby tomu zabránil.

Aby ma ochránil.

Povedať mi do telefónu, že ma ľúbi, bola chyba – mal si tie reči odpustiť –, ale klamala by som, keby som tvrdila, že to nezmiernilo bolesť v mojej hrudi.

Aspoň o trošku.

———

„Si tehotná?“ vybafla na mňa mama, len čo som v piatok po práci prekročila prah domu.

„Čo som?“ vydýchla som, hodila kabelku na kuchynský stôl a otočila sa k nej.

„Tehotná,“ zopakovala a odložila žehličku. „Mne to môžeš povedať, Aoife.“ Utrela si dlane do nohavíc, obišla žehliacu dosku a podišla ku mne. „Nebudem na teba kričať, zlatko, sľubujem, no chcem to vedieť hneď, nie až keď to už nebudeš môcť skryť.“

„Nie som tehotná,“ odsekla som, vyzliekla si kabát a prehodila ho cez operadlo stoličky.

„Ale si sexuálne aktívna.“

„Panebože,“ zastonala som a vyzula si lodičky. „Čo to splietaš?“

„Mávaš sex.“

Venovala som jej pohľad, ktorý hovoril: *Ako si vôbec dovoľuješ niečo také naznačiť.* Potom som však povedala: „Aj keby som ho mávala, čo nie je pravda, beriem antikoncepciu, pamätáš? Ty sama si mi ju pomohla zohnať, keď som mala štrnásť.“

„Aby ti pomohla zmierniť silnú menštruáciu,“ pripomenula mi. „Nie aby si mohla spávať s Paulom.“

„Nespala som s ním.“ Previnilo som pokrčila plecami a dodala: „Nie s Paulom.“

„Ale teraz už s niekým spávaš.“ Povzbudivo sa na mňa usmiala. „S Joeym.“

Odfrkla som si. „Nie.“

Zdvihla obočie. „Myslíš, že som padnutá na hlavu? Nehovoríš so svojím otcom. Mňa neopiješ rožkom, slečna. Dobre viem, čo sa deje, keď ten chlapec u nás prespáva.“

„Kristepane.“

„Ak s Joeym súložíš, nemusíš to predo mnou tajiť,“ pokračovala. „Ste spolu už nejaký ten čas. Nehnevám sa, zlatko. Len mi na tebe záleží.“

„No a čo, ak s ním spávam?“ vyhŕkla som, celá červená v tvári. „Už nemám štrnásť, mami. Mám osemnásť, vieš?“

„To je v poriadku,“ odvetila pokojne. „Ďakujem, že si mi to pripomenula.“

„Nemáš... za čo?“

„Používate ochranu?“

„Beriem antikoncepciu,“ zopakovala som pomaly. „Čo viac máme robiť?“

„Kúpte si kondómy.“

Zamračila som sa.

Mame sa rozšírili zreničky. „Aoife.“

„Čo?“ rozhodila som rukami. „Dávame si pozor.“

„Berieš tabletky každý deň?“ nedala sa odbiť. „Svedomito?“

Zarazila som sa. „Prečo sa ma to pýtaš?“

„Lebo si náladová, nevychádzaš z izby, ješ za dvoch a vyzeráš, že sa každú chvíľu rozplačeš.“

„A to podľa teba automaticky znamená, že som v tom?“ vyprskla som s rukami v bok. „Čo bude nasledovať? Povieš mi, že som pribrala?“

„Aoife.“

„Nie, mami. Preboha, nie som tehotná.“ Potriasla som hlavou, rázne som podišla k chladničke a otvorila ju. „Pred Vianocami som to dostala.“

„Vážne?“

„Áno.“

„Určite?“

„Áno, mami.“ Zagúľala som očami. „Pamätám si to úplne presne, lebo sme v ten týždeň s Casey behali po obchodoch a nekúpila som si fakt rozkošnú bielu sukňu, ktorú som si chcela vziať na Katine narodeniny – hoci stála pár eur –, pretože som nechcela riskovať, že práve vtedy budem mať krámy.“

Mame sa v očiach zračila úľava. „Chvalabohu.“

„Mimochodom, vďaka za dôveru. Fakt si cením, že mi tak veríš, že si nezbabrem život.“ Rezignovane som mávla rukou. „Dúfam, že sa plánuješ porozprávať aj s Kevom, lebo je to rovnaký ufrflaný debil, čo nevylezie z izby.“

„Netáraj,“ povedala to, akoby som tresla úplnú blbosť. „Tvoj brat nemôže otehotnieť.“

„Naozaj si myslíš, že by sme s Joeym riskovali dieťa?“

„Myslím, že vami lomcujú hormóny z počiatočného zaľúbenia.“ Pohľad aj hlas jej zmäkli, keď dodala: „A myslím, že človek sa dopustí mnohých chýb, keď city prevezmú kontrolu nad logikou.“

„To len dokazuje, ako málo toho vieš,“ odvetila som a zabuchla dvere chladničky. „S Joeym momentálne ani nie sme spolu.“

„Nie ste?“ Vyvalila oči. „Och, to som nevedela.“

„Teraz už vieš,“ odvrkla som a pobrala sa preč. „Mám zlomené srdce, mami, a rozhodne nie som v tom.“

„Aoife?“ zvolala za mnou. „Počkaj, zlatko, môžeme sa o tom porozprávať, ak chceš. Som tu pre teba, miláčik.“

„Nechcem sa o tom rozprávať,“ zavrčala som a s dupotom som vybehla hore schodmi.

Nemôžem.

3
Vojna o územie

JOEY

„Na čom to, kurva, fičíš?“ vyhŕkol Podge, keď ma v sobotu popoludní naháňal po ihrisku Galského atletického združenia s hurlingovou pálkou v ruke. „Takto vyhecovaného som ťa nevidel, odkedy sme v treťom ročníku vyhrali krajské finále.“

„Na ničom,“ odvetil som, pričom som zalapal po dychu. V poslednej sekunde som sa uhol, spracoval prihrávku a hodil mu loptu. Tony zavrel autodielňu skôr než zvyčajne a ja som nevedel, čo s voľným časom. Nakoniec som napísal chalanom, či si nechcú ísť zahrať. „Od Vianoc som nebol vonku.“

„Čo ti priniesol Ježiško?“ zachripel Alec, sekol po Podgeovej pálke a obral ho o loptu. „Piko?“

Oblial ma pot. „Nič.“

Podge neveriacky prižmúril oči. „Tak čo je s tebou?“

„Nič.“ Mykol som plecom a prerývane dýchal. „Mám už skrátka dosť tých sračiek.“

„Čo to znamená?“

„To znamená, že končím s hovadinami.“

„To znamená, že je taký zaneprázdnený obšťastňovaním svojej pipky so sexi nohami, že už ani nepomyslí na fet,“ zasmial sa Alec. „Môj ty bože, jej frnda musí chutiť ako ten nektár, čo pili bohovia... Au, nemláť ma tým!“ Chytil sa za hlavu a zastonal: „Dočerta, Joe, máš šťastie, že mám prilbu. Mohol si mi poškodiť mozog.“

„Nie, ty máš šťastie, že máš prilbu,“ odsekol som, pričom som pridŕžal ostrý koniec hurlingovej pálky nebezpečne blízko jeho

krku. „Ak ešte raz čo i len pomyslíš na vagínu môjho dievčaťa, odtrhnem ti hlavu z krku, počuješ?“

„Kroť sa, Al,“ vyštekol Podge. „Čo to má znamenať, Joe?“ Uprene mi civel do tváre. „Keď vravíš, že končíš s hovadinami, máš na mysli Hollanda s jeho bandou?“

Strnulo som prikývol. „Mám na mysli všetko.“

„Vážne?“

„Áno.“ Zvesil som plecia, nabral loptu plochým koncom pálky a vyrazil sólo naprieč ihriskom, až kým som ju šikovne neodpálil do vzdialeného rohu bránky.

Po krku mi stekal pot, keď som ju zdvihol a znovu vyšprintoval vpred, odhodlaný vybiť zo seba napätie. Nepamätal som si, kedy naposledy som vydržal fungovať takto dlho bez omamnej látky v tele. Ešte som to nevzdal, ešte stále som bojoval a držal sa nad vodou.

Pre ňu.

„Ako dlho to už trvá?“ spýtal sa Podge, keď som sa vrátil aj s loptou.

„Ako dlho trvá čo?“ ozval sa Alec nechápavo.

„Pár týždňov,“ odvetil som a utrel si spotené čelo do dresu. „Nie je to nič, čím by som sa mohol chváliť, ale je to začiatok.“

Lomcovala mnou odporná triaška z absťáka, ktorej som sa nemohol zbaviť. Vedel som, čo sa so mnou deje. Moje telo netúžilo po pohybe. Nechcelo jedlo ani vodu a neuspokojila ho ani cigareta. Chcelo viac.

Bol som nenásytný ako vlk.

Mal som za sebou dva týždne čistého pekla, no aj tak som v sebe našiel silu nechať ten hlad ešte chvíľu hlodať. Ešte hodinu. A potom ďalšiu.

Vzchop sa, kurva.

„No pekne.“ Podge prekvapene zdvihol obočie, odpálil loptu na druhý koniec ihriska a zakričal na Aleca, nech pobehne. „Mýlim sa, ak si myslím, že Aoife má s touto náhlou zmenou tvojho životného štýlu niečo spoločné?“ vypytoval sa, keď bol Alec mimo dosluchu. „Má na teba dobrý vplyv, kamoš.“

„Práve si dávame pauzu," priznal som nahlas pred človekom, ktorému som ako jedinému okrem dvoch najdôležitejších báb vo svojom živote veril.

Zvládol som u Tonyho makať celý týždeň a neprezradiť ani ťuk o tom, ako to vyzerá so vzťahom medzi mnou a jeho dcérou. Nebolo mi všetko jedno, keď som mu hľadel do očí, ale klobúk dole – správal sa ku mne úplne normálne, tak ako vždy.

„Dávate si pauzu?" spýtal sa Podge a vyvalil oči. Bolo mi jasné, že to nenechá tak. „Odkedy?"

„Odkedy som sa konečne spamätal a uvedomil si, že ju ničím."

„To myslíš vážne?"

„No tak, Podge." Mykol som plecom a rozhodol sa pre zmenu povedať pravdu. „Je azda nad slnko jasnejšie, že cesta, po ktorej kráčam, sa nezhoduje s tou jej."

„Záleží ti na tom?"

„Záleží mi na nej."

„Rozišli ste sa nadobro?"

Pri tej otázke mi srdce spadlo do nohavíc a moja myseľ vykríkla: *Dúfam, že nie.* „To závisí."

„Od čoho?"

„Od toho, či sa dokážem dať dokopy."

„Zjavne sa ti to darí."

„Otázka je, či v tom vytrvám," pokračoval som. „Nalejme si čistého vína, v tejto disciplíne som nikdy nevynikal."

„Takže tá pauza bola jej nápad?"

„Nie." Pokrútil som hlavou. „Môj."

„Znamená to, že sa teraz môžete vídať s inými ľuďmi?"

„Nie," zasyčal som. Pri tej predstave sa mi dvíhal žalúdok. „Na inú babu nechcem ani pomyslieť."

„A čo ona?" dobiedzal. „Myslí na iných chalanov?"

„Mala by," zamrmlal som. „Ale nie. Myslím, že nie."

„A čo ak začne?"

Potlačil som nutkanie zrevať. „Potom jej nebudem stáť v ceste."

„Panebože, ty ju naozaj miluješ, však?"

Viac ako svoj život.

„No a čo má byť?" vybuchol som.

„Nič, kamoš, v pohode.“ Rýchlo sa ma snažil upokojiť. „Poznáme sa už od čias škôlky a ani raz som ťa nepočul povedať o niekom niečo takéto.“

Pokrčil som plecami, táto téma mi bola proti srsti.

„Tú chémiu medzi vami sa nedalo prehliadnuť už v prváku, ale netušil som, že je to až také vážne.“ Potriasol hlavou a dodal: „Fakt som si myslel, že to na ňu hráš len preto, aby si vytočil Ricea.“

„No jasné.“ Uškrnul som sa pri spomienke na rôzne okamihy, keď nás Rice načapal, ako sa s Molloyovou navzájom doberáme, a úplne mu z toho preplo. „To bol len jeden z bonusov.“

„Nemohol si to odpáliť ešte o kúsok ďalej?“ prehovoril Alec zadychčane, keď sa k nám vrátil s loptou v ruke. „Musel som kvôli tomu vliezť do kríkov.“

„Prepáč, Al.“ Podge sa uškrnul a hodil po mne očkom. „Len tak ďalej, Joe. Drž sa.“

„Mám to v pláne.“

„Len tak ďalej? Aký plán?“ Alec krútil hlavou a frflal: „Prečo mám pocit, že vy dvaja predo mnou vždy hovoríte v hádankách?“

„Lebo si vnímavý,“ odvetil Podge s úsmevom.

„Hovno som vnímavý,“ zavrčal Alec. „Viem presne, o čo vám ide. Nerobte zo mňa debila.“

„Však vraví, že si vnímavý, Al,“ zasmial som sa a prihral mu loptu. „Tušíš vôbec, čo to slovo znamená?“

„Jasné,“ vydýchol a chytil loptu vo vzduchu. „To je, keď si furt niečo domýšľaš a nikomu neveríš ani nos medzi očami.“

Podge sa začal rehotať a ja som si len rezignovane pretrel oči rukami a zamrmlal: „To, čo opisuješ, je paranoja, Al.“

„Fakt?“

Podge sa uškrnul: „Je to tak, kamoš. Je to úplne iné slovo s úplne iným významom.“

„Možno som ťa predtým predsa len trafil prisilno,“ utrúsil som.

„Paranoja.“ Alec sa zamračil. „Tak čo potom znamená *byť vnímavý*?“

„V tvojom prípade niečo nedosiahnuteľné,“ rehlil sa ďalej Podge.

„Dobre, chalani, rozostúpte sa. Ešte si trochu zahráme, kým sa zotmie," zavelil som a cúval dozadu. „Budúci týždeň nás čaká zápas proti St. Fintan's a nemám v úmysle dovoliť tým kreténom, aby nás vyradili zo štvrťfinále."

„Už ti zo školy prišlo rozhodnutie?" spýtal sa Alec nádejne.

„Áno, predvčerom," odvetil som a vyskočil, aby som vo vzduchu zachytil loptu. „Vraj som prišiel o posledný zo svojich deviatich životov."

„Takže ťa nevyhodia?"

Uškrnul som sa. „Tento týždeň nie."

———

Bolo už takmer päť hodín, keď ma Podge drgol do ramena, aby ma upozornil, že máme spoločnosť. V pološere som prižmúril oči, no márne som sa snažil priradiť mená k tvárам, ktoré nás sledovali z druhého konca ihriska. Bol som v strehu, svaly sa mi napínali od nervozity z hroziaceho konfliktu.

„Pozorujú nás," zamrmlal Podge.

„Myslím, že sú z Tommenky," poznamenal Alec a šúchal si sánku. „Toho veľkého chalana som videl v miestnych novinách, ako hrá ragby."

„Chodia piť do Kurína."

„Čo sa tu obšmietajú?" vyhŕkol som.

„Asi si pomýlili ihrisko."

„Alebo skôr štvrť."

Prihrávali sme si loptu ešte ďalších päť minút, až kým nebolo jasné, že neodídu.

„Dajte mi chvíľu," povedal som a zložil si prilbu z hlavy. „Vyriešim to." Vytočený do nepríčetnosti som si to namieril rovno k tej bande bohatých čurákov, čo postávali na okraji môjho ihriska.

„Joe, neblázni," dohováral mi Podge, keď ma dobehol.

„Fakt, kamoš," pridal sa k nemu Alec. „Je ich šesť, sú v presile."

„Čo tak čumíte, kreténi?"

„Ježišikriste," zastonal Alec a schmatol ma zozadu za tričko. „Zahlušia nás."

„Ste hluchí?“ rýpal som do nich a striasol som zo seba Aleca. „Na niečo som sa vás pýtal!“

„To je on,“ prehovoril jeden z nich a stiahol sa do bezpečia za mohutného mladíka. „Gibs, povedz mu to ty.“

Ten chalan mi bol odniekiaľ povedomý – mal blonďavé vlasy a priblblý úsmev. „Nazdar, kamoš.“

„Nie som tvoj kamoš,“ precedil som cez stisnuté zuby a s pálkou v ruke som podišiel až k nemu. „A pokiaľ viem, ragbyový klub je na opačnej strane mesta,“ pripomenul som mu. „Tu nemáte čo hľadať.“

„Kriste.“ Blondiakove striebrosivé oči sa zaleskli pobavením. Uškrnul sa a poznamenal: „Schyľuje sa tu k vojne o územie?“

Zdvihol som obočie. „K vojne o územie?“

„Áno.“ Horlivo prikývol. „Ako T-Birds a Škorpióni v *Pomáde*.“

„V *Pomáde*?“ Zagánil som naňho. „O čom to, kurva, točíš?“

„Gibsieho si nevšímaj,“ ozval sa ďalší z nich – toho som už naisto niekde videl. „Je trochu mimo.“

„Odkiaľ ťa poznám?“ vyštekol som, nespúšťajúc z neho zrak.

„Som Hughie Biggs,“ vyhŕkol a zdvihol ruky na znak mieru. „Naše sestry sú kamošky.“

„Hej,“ zachechtal sa ten veľký zmrd a zamával pred sebou vreckovkou. „Prichádzame v mieri.“

„Drž hubu, Gibs,“ zahriakol ho Hughie. „Bože, ty si fakt debil.“

Ich reči a konanie ma vyviedli z miery. Uvoľnil som zaťaté päste a snažil sa vychladnúť. Neboli nebezpeční. Potreboval som, aby to moje telo pochopilo.

„Čo tu robíš, Biggs?“ spýtal som sa Hughieho a ignoroval som horu svalov, čo stála vedľa neho. „Čo chceš?“

„Hľadal som ťa.“

V tej chvíli som bol opäť v strehu. „Dôvod?“

„Potrebujem s niečím helfnúť.“

„Cudzím ľuďom nepomáham.“

„Naše sestry sú kamošky,“ zopakoval s nádejou v hlase. „Takže sme tak trochu kamoši, alebo aspoň známi… či nie? Vieš čo, kašli na to.“

„Ja nemám kamošov," odsekol som a prešiel pohľadom po každom z tých vypatlaných imbecilov so značkovými handrami a s drahými účesmi. „A s ničím ti nepomôžem."

„Hej," ohradil sa Alec a urazene si založil ruky na hrudi. „To ti pekne ďakujem, kamoš. Ja som pre teba čo? Psie hovno?"

„Drž hubu, tupec," zahriakol ho Podge. „Nechaj to radšej na Lyncha."

„Tak fajn," povedal Hughie a potriasol hlavou. „Vidím, že toto bol krok vedľa."

„To teda bol," zavrčal som a uprene som naňho civel, až kým neodvrátil zrak. „Zbohom."

„Tak moment," ozval sa namakaný blondiak. „Náhodou to bol skvelý nápad a neodídem, kým nevybavím, čo potrebujem."

„A to je čo?"

„Radi by sme navštívili trávnaté útesy Moheru, ak mi rozumieš," zachechtal sa.

Zagánil som naňho.

„Chceme drogy."

„Ježiši, Gibs," zamrmlal Hughie s hlavou v dlaniach. „Maj aspoň trochu chochmesu."

„Drogy?" Zdvihol som obočie. „A prečo s tým otravujete mňa?"

„Lebo o tebe kolujú chýry," zahlásil ďalší z nich.

Zamračil som sa. „Chýry?"

„Máme to od Hughieho," bonzol kamoša ten mohutný chalan.

Hughie hlasno zastonal. „Panebože, Gibs."

„Povedal, že si v drogách až po uši, a ja potrebujem nejaké zohnať."

„Veľká vďaka, Gibs," vyprskol Hughie a urobil krok vzad.

Prebodol som obra pohľadom. „A tak si si myslel, že ti s tým helfnem?"

Horlivo prikývol.

„Dobre si ma obzri, ty kretén." Ukázal som na svoj dres. „Vyzerám azda ako díler?"

Keď nič nevravel, prižmúril som oči. „Nie som žiaden skurvený díler."

„Ale máš kontakty, nie?“ nedal sa odbiť. „Veď vieš, na kamošov zo stoky a tak. Si predsa z Elk’s Terrace, či nie?“

„Po prvé: nie som tvoj kamoš. Po druhé: to, že ma urážaš rovno do očí a naznačuješ, že som z nejakej nižšej vrstvy než ty, si zaslúži päsť do brady. A po tretie: pre teba nepohnem ani prstom. A teraz vypadnite.“

„Uznávam, všetko, čo si povedal, je fér a pravdivé,“ odvetil. „A úprimne by som ti aj vyhovel a vypadol, ale potrebujem ten matroš splašiť pre nášho kapitána.“

„Pre vášho kapitána.“

„Hej, pre nášho kapitána.“ Opäť prikývol. „Má to teraz ťažké – fakt ťažké. Pred Vianocami bol na zákroku a ten nešťastník je z toho celý zdrvený. Hľadám niečo, čo by mu pomohlo uvoľniť sa.“

„Ty si Gus, však?“ spýtal som sa pokojne. „Tak sa voláš?“

„Gibsie,“ opravil ma s hanblivým úsmevom. „Som Gibsie, aj keď mama mi hovorí Gerard…“

„Mám v paži, ako ťa volá mama,“ prerušil som ho drsne. „A ten tvoj kapitán s tým jeho zákrokom? Nech nakluše k doktorovi a vypýta si recept ako každý iný.“ Otočil som sa k Hughiemu a dodal: „Už sa sem nevracaj, Biggs.“ Kývol som hlavou na opičiaka po jeho boku: „A obzvlášť nie s ním.“

„Doktor mu nepredpíše marišku!“ vyhŕkol obor. „Prosím. No tak, kamoš. Je to len trochu trávy.“

„Ktorú časť vety *nie som díler* si nepochopil?“

„Jasné, jasné, nie si díler, bla-bla-bla. Počul som ťa,“ sypal zo seba. „Ale ak by si mi dnes helfol, bol by som tvojím dlžníkom.“

„Už teraz mi dlhuješ,“ zamrmlal som, „posledných päť minút môjho života, ktoré mi už nikto nevráti.“

„Poď k nám dnes večer na žúr,“ navrhol. „Koná sa u Hughieho. Má byť v štýle deväťdesiatych rokov…“

„Nie, nemá, Gibs.“

„Ale áno, má,“ trval na svojom obor a znovu sa na mňa pozrel. „Jeho rodičia sú v Portugalsku. Chľast celú noc grátis – a k tomu ešte aj hotdogy.“

„Hotdogy zadarmo?“ Predstieral som nadšenie. „Prečo si to nepovedal hneď? Rátaj so mnou.“

Tvár sa mu rozžiarila radosťou. „Vážne?“

Prevrátil som oči. „Nie, ty pako. Len žartujem.“

„Zacvakáme to,“ ozval sa chalan s tmavými vlasmi. „Máme prachy,“ dodal a držal si mierny odstup. „Dáme ti, koľko si vypýtaš. Peniaze nie sú problém.“

„Doriti, Feely, to nehovor,“ zastonal Hughie. „Máme len dve stovky.“

Zbystril som pozornosť. „Dve stovky?“

„Áno,“ odvetil a z vrecka džínsov vylovil stoh dvadsaťeuroviek. „Bude to stačiť?“

Vrhol som pohľad na Aleca, ktorý horko-ťažko potláčal smiech. Bol to síce blbec, ale v týchto veciach sa vyznal. Vedel, že pri sebe majú dosť hotovosti na to, aby nakúpili matroš pre celý ragbyový tím, aj ten hurlingový.

„Koľko toho chcete?“ spýtal som sa.

„Lynch, poď sem na moment,“ ozval sa Podge a ťahal ma nabok.

„Čo blázniš?“ zasyčal som a vytrhol sa mu.

„Ja že bláznim? Tebe už fakt prepína?“ vyprskol, keď sme boli mimo dosluchu. „Vravel si, že so Shanom Hollandom a s tými jeho sračkami si nadobro sekol.“

„Aj som sekol,“ vyštekol som, zlostne naňho gániac. „Na toto Hollanda nepotrebujem.“

„Ako to chceš urobiť?“

Mykol som plecom. „Mám u seba jednu osmičku.“

„Myslel som, že si s tým sekol.“

„Aj som sekol,“ zopakoval som nasrato. „Nefetujem.“

Vyvalil oči. „Húlenie trávy je to isté ako užívanie drog.“

Zamračil som sa. „Nie, nie je.“

„Ale je.“

„Nie je.“

„Tráva je droga.“

„Tráva je rastlina.“

„Je to nelegálne.“

„Aj močiť na verejnosti je nelegálne,“ odsekol som. „Pravidlá sú hlúposť. O čo ti ide?“

„Panebože, Joey,“ zastonal a pretrel si tvár dlaňou. „S tebou sú to vždy dva kroky vpred a desať vzad.“

„Blbosť. Všade vo svete to doktori predpisujú ľuďom na bolesť."

„To isté platí o oxykodóne a desiatkach ďalších liekov, čo do seba láduješ už od základky. Tiež sú na bolesť, Joe, ale dobre vieš, ako to dopadne, keď s nimi začne niekto kšeftovať."

„Hovorím ti, že som čistý už niekoľko týždňov."

„Až na tú trávu," poznamenal podráždene.

„Nerob zo seba svätca," zavrčal som. „Sám si toho vyfajčil viac než dosť."

„Je veľký rozdiel dať si jedného šluka a robiť kšefty s bandou prachatých sopliakov."

„Neopováž sa ma súdiť," varoval som ho a zlostne naňho zazeral. „Dve stovky, Podge. Dve stovky. Mávajú nimi, akoby to boli peniaze z Monopoly. Pre nich je to nič, ale pre mňa je to hotový majland." Frustrovane som rozhodil rukami a vyhŕkol: „Ty si môžeš dovoliť tváriť sa, že si nad vecou, ale ja nie. Máš vôbec predstavu, čo by tie prachy pre mňa znamenali?"

Pre moju mamu.

Pre mojich súrodencov.

Znamenalo by to buď nechať bratov a sestru ďalší týždeň o hlade uprostred mrazivej zimy, alebo im dopriať teplú večeru a poriadne zakúriť, aby im pred spaním nemrzli nohy.

Tu neexistovala iná možnosť.

„A čo Aoife?" vyrukoval na mňa, pričom zasiahol to najcitlivejšie miesto: moje srdce. „Myslíš, že bude nadšená, keď zistí…"

„Ju do toho neťahaj," zasyčal som. „Neopováž sa mi ju vyhadzovať na oči." Pokrútil som hlavou a urobil krok vzad. Bol som debil, že som mu vôbec niečo hovoril. Človek už fakt nemôže nikomu veriť. „Vieš, prečo to nemôžem odmietnuť. Vieš to veľmi dobre, Podge, tak do mňa nerýp."

V očiach sa mu mihol záblesk viny. „Ak vám chýbajú prachy, viem ti…"

„Nestojím o tvoje milodary," vyprskol som. Celý som sa triasol a mal pocit, že pred ním stojím úplne nahý. „Viem sa o seba postarať."

Dlho sa na mňa díval, až kým to konečne nevzdal. „Fajn.“ Odovzdane zdvihol ruky. „Už nepoviem ani slovo, hádam len to, že podľa mňa robíš hlúposť.“

„Beriem na vedomie,“ odvetil som a stroho kývol hlavou. „Teraz sa môžeš buď ďalej tváriť ako anjelik a odsudzovať ma, alebo poď so mnou na ten ich snobský žúr a napchaj sa ich hotdogmi zadarmo.“ Otočil som sa a vykročil smerom k chalanom z Tommenky. „Či je to zlý nápad, alebo nie, idem do toho.“

4
Na hranici šialenstva

AOIFE

„Musíme zakročiť," zahlásila Casey neskôr v ten večer, keď rozrazila dvere na mojej izbe a napochodovala dnu, akoby sa chystala na módnu prehliadku. Zastala predo mnou, oblečená v krátkej džínsovej minisukni, lodičkách a bielej blúzke, ktorú som jej kúpila na Vianoce. Položila si ruky vbok a prebodávala ma pohľadom. „Ten hajzel ti dá kopačky práve na Vianoce a ty ani nezavoláš?!"

„Si taktná ako vždy, Casey," poznamenala Katie, keď za ňou vošla do izby. „Tvoja mama nás zalarmovala," vysvetlila rýchlo súcitným tónom. „Fakt sa o teba bojí, Aoife."

„My všetci."

„Ach." So zastonaním som sa pretočila na chrbát, rozpažila ruky a nohy ako hviezdica, pričom som z postele zhodila niekoľko prázdnych obalov od sladkostí.

„Táto depka sa musí okamžite skončiť. Vypni to," zavelila Casey a siahla po rádiu. „A prestaň sa už toľko ľutovať."

„Nie, teraz príde tá najlepšia časť," vysúkala som zo seba a začala zavýjať na text piesne od Katie Melua *The Closest Thing to Crazy*. „Som v pohode," vzlykala som. „Naozaj."

„No jasné," odsekla Casey so zdvihnutým obočím. „Preto máš celú bradu od čokolády."

„Musím sa s tým nejako vyrovnať," zamumlala som s ústami plnými cukríkov M&M's.

„Tak sa s tým vyrovnaj tak, že budeš nasratá," povedala a vytrhla mi z rúk poloprázdny balíček. „Pokojne mu to vráť aj s úrokmi. Ale nerob zo seba tlsťošku."

„Casey!“ zhíkla Katie. „Takéto veci sa nehovoria.“

„No bože, tak ma zažaluj,“ odvrkla Casey. „Nemienim sa len tak prizerať, ako sa moja najlepšia kamoška ničí, lebo jej dal frajer na Vianoce kopačky. Chápete to? Na Vianoce?“ Jej tón prezrádzal údiv. „Po roku vzťahu? Ktoré hovädo toto spraví?“

„Casey, prosím,“ dohovárala jej Katie. „Trochu uber.“

„Ten chrapúň ti nesiaha ani po členky,“ mlela si Casey svoje, hodila na posteľ športovú tašku a otvorila ju. „Musím ti to vtĺcť do hlavy.“

Podozrievavo som sa zahľadela na tašku. „Čo to robíš?“

„Skôr sa spýtaj, čo to robíme,“ odvetila a začala vyťahovať kopu handier, šminiek, cédečiek a fľašu lacného prosecca, na ktorom sme fičali. „My, moja najdrahšia, najstaršia a najúžasnejšia kamoška na celom širom svete, ideme na žúr.“

„Nie, nie, nie,“ krútila som hlavou. „Ty ideš na žúr. Ja zostanem tu.“

„Smola, ideš,“ povedala veselo a úplne ignorovala moje protesty. „Katin frajer má voľný dom, v ktorom usporadúva obrovskú párty pred tým, než sa v pondelok začne škola. Bude tam dídžej a hromada chľastu zadarmo, okrem toho aj celá ragbyová banda. Ideš tam s nami.“

„Nie,“ odvetila som vehementne. „Nikam nejdem.“

„Ty si ma nepočula?“ Civela na mňa ako na zjavenie. „Hovorím, že tam bude kopa ragbistov, Aoife. Namakaných, spotených a brutálne sexi ragbistov.“

„Mám to na háku.“

„Navyše je to žúr ľudí z Tommenky, takže sa nemusíš báť, že tam narazíš na niekoho z Ballylagginky,“ dodala rýchlo, môj názor jej bol ukradnutý. „Tým niekým myslím toho imbecila, čo nestojí ani za fajku močky.“

„Casey, aj keby si mi povedala, že tam bude celý írsky ragbyový tím, nešla by som s vami.“ Schmatla som vankúš, objala ho a ťažko si povzdychla. „Pamätáš si tú reklamu na čokoládu, čo chodila v telke, keď sme boli malé? Tú, v ktorej si baba labužnícky vychutnáva tabuľku mliečnej čokolády a do toho hrá sladák?“

„Hej, a čo?“

„Ja som tá baba a Joey je tá čokoláda. Som od neho závislá."

„Takže on je jediná príchuť, ktorú chceš v živote ochutnať?" Pokrútila hlavou. „To je totálna kravina, keď uvážiš, že si ešte žiadnu inú neskúsila. Dal ti kopačky, Aoife. Odstrihol ťa od zdroja čokolády. Zdvihni zadok a poď si so mnou vybrať niečo z luxusného menu."

„Nemám záujem."

„Vstávaj."

„Som príliš smutná."

„Práve preto ťa tu nechcem nechať samu. Katie, choď do kúpeľne zapnúť sprchu," zavelila. „A cestou tam šupni toto," dodala a hodila jej cédečko s albumom *Stripped* od Christiny Aguilery. „Druhá skladba."

„Naozaj musíme zakročiť týmto spôsobom?" spýtala sa Katie a ponáhľala sa k rádiu. „Nejdeš na to príliš zostra?"

„Mala by som sa dať ostrihať," zamumlala som a potiahla sa za dlhý vrkoč. „Potrebujem zmenu."

„To teda áno," vyhŕkla Katie a rýchlo vymenila cédečká.

„Na to zabudni," zavrčala Casey. Chvíľu nato sa z reproduktorov ozvalo Christinino *Can't Hold Us Down*. Casey uznanlivo prikývla a opäť sa na mňa zahľadela. „Ak si dáš ostrihať tie svoje dlhé vlasy, tak ťa nimi vlastnoručne uškrtím. A teraz marš z postele."

Zavrtela som hlavou. „Nie."

Prižmúrila oči. „Pohni zadkom, Molloyová."

„Ani za svet."

„Nenúť ma ťa stadiaľ vytiahnuť."

„To by si nespravila."

„Chceš sa staviť?"

Desať sekúnd sme na seba gánili, potom sme sa obe naraz vrhli na paplón, hlava-nehlava.

„Keď sa cez to nechceš preniesť vlezením do postele s jedným z tých namakaných ragbistov, tak sa obetujem pre tím a urobím to za teba," povedala Casey, vytrhla mi paplón z rúk a obkročmo si na mňa sadla. „Ale aj tak mi tam pôjdeš robiť garde."

„Nikdy," protestovala som a márne som sa ju zo seba snažila zhodiť metaním sa zboka nabok. „Z čoho máš také silné stehná?"

„Z maminho posilňovača nôh," odvetila a pritlačila mi ruky k matracu. „Tak čo, vzdávaš sa alebo ti mám ešte viac nakopať zadok?"

„Case..."

„Vzdávaš sa?"

„Tak fajn." Utrápene som zastonala a prestala sa brániť. „Vzdávam sa."

5
Ako si žije druhá polovica

JOEY

To, že skončím v sobotu večer v dome, ktorý je trikrát väčší ako ten náš, medzi mladými snobmi z Tommenky, to by mi v živote nenapadlo.

K ich nóbl škole som sa dostal najbližšie vtedy, keď som šiel okolo na zápas, a zrazu som sa ocitol v samom centre ich chorého sveta a zízal na partičku bohatých privilegovaných faganov, ako fetujú prvotriedny matroš.

Kapitán, ktorému chceli tak urputne pomôcť, sa ani neunúval prísť, a z ich začervenaných očí a priblblých úsmevov mi bolo jasné, že naňho už celkom zabudli.

Evidentne neexistovalo dno, na ktoré by som nebol ochotný klesnúť pre pár stoviek.

Kristepane.

Pri pomyslení na to, že moja sestra má v pondelok ráno nastúpiť do školy s týmito ľuďmi, sa mi dvíhal žalúdok. Obzvlášť sa mi nepozdával ten blonďavý kretén so záľubou v mariške, zvrhlostiach a neplnoletej sestre svojho kamoša.

„Okamžite ju polož, Gerard Gibson," prikázala Claire Biggsová, Shannonina kučeravá kamoška, ktorá stála na najspodnejšom schode pôsobivého schodiska. Bola oblečená ako blonďavá speváčka zo Spice Girls a prstom ukazovala na mohutného týpka, ktorý sa snažil tancovať valčík na pesničku *Boom, Boom, Boom, Boom!* od Vengaboys s mačkou v náručí. „Neopováž sa ublížiť mojej..."

„Micke?" dokončil za ňu a vydal zvuk podobný pradeniu.

„Dobre vieš, že tvojej micke by som nikdy neublížil, plyšiačik Claire."

Bol fakt padnutý na hlavu.

„Povedala som ti, aby si ma tak na verejnosti nevolal," ohradila sa naštvane.

„A ja som ti povedal, že si nemáš obliecť tie ružové šaty," odsekol s vycerenými zubami, položil mačku na gauč a vykročil ku Claire. „Ale som rád, že si ma neposlúchla."

„Nedívaj sa na moju sestru, ty cvok," zavrčal Hughie, ktorý sa tam znenazdajky objavil a zahatal mu cestu. „Nevravel som, že si máš svojho vtáka držať na druhej strane ulice?"

„Aj keď o mojom zázračnom vtákovi kolujú kadejaké chýry, ešte sa nevie samovoľne odpojiť od zvyšku môjho tela, kamoš," odvrkol, zatiaľ čo sa v ružových šortkách a kvetovanej havajskej košeli vlnil do rytmu hudby. „Takže keď som tu ja, je tu aj môj vták."

„Padaj domov."

„Ani nápad." Zasmial sa. „Tento retro žúr je moje životné dielo."

„Nie je to retro žúr, Gibs, len obyčajná párty. Povedz dídžejovi, nech pustí niečo poriadne."

„Nie. Je to moja párty a dídžej bude hrať, čo chcem ja."

„Je to môj dom."

„Je to môj playlist."

„Tak sa choď aspoň domov prezliecť. Vyzeráš ako debil."

„Šibe ti? Pozri sa na mňa. Som dokonalý Ken."

„Skôr dokonale mimo. Nikto iný tu nie je takýto nahodený."

„Moja milenka áno."

„Tvoja milenka? Čo to trepeš, ty blázon? Je to moja sestra, nie tvoja milenka."

„Beriem späť," ozval sa Podge, čím odpútal moju pozornosť od cirkusu naokolo. Celou váhou tela sa mi zavesil na plece, prevrátil do seba ďalší poldecák Jamesona a zazubil sa. „Bol to skvelý nápad prísť sem."

„Kde je Alec?" spýtal som sa a odstrčil ho od seba. Neznášal som, keď sa ma niekto dotýkal, a ten ožratý naničhodník to ve-

del. Taktiež som neznášal vôňu whisky. Vždy ma z nej rozbolela hlava. Bol som z toho na nervy.

„Zmizol na poschodí s nejakou pipkou s obrovskými prsami," odvetil a znova sa o mňa oprel. „Poviem ti, títo ragbisti vedia, ako to roztočiť." Kývol hlavou na masu tiel okolo nás. „Je to tu šialené, Joe." Ukázal do vzdialeného kúta, kde dídžej práve pustil skladbu *Changes* od 2Paca. „Toľko chľastu a žrádla som pokope ešte nevidel."

„Im sa ľahko nakupuje," odsekol som trpko a stále som v rukách obracal tú istú fľašu piva, čo mi dali pri vchode. „Keď im to cvakajú peňaženky rodičov."

„Ale no tak, uvoľni sa. To nie je ich chyba, že majú na účte pár šupov navyše," zachichotal sa. S krvou podliatymi očami vyzeral ako mátoha z hororu s Christopherom Leeom. „Dnes si to dal na pána."

Nie. Urobil som, čo som musel, aby moja rodina mala čo do úst.

„Zafajči si a relaxuj," povzbudil ma a z neďalekého stola schmatol ďalšiu fľašu piva. „Pár pohárikov a jeden šluk ti neublížia."

Zdvihol som obočie a odložil pivo. „Hovorí niekto, kto skoro pustil do gatí, keď som mu povedal, že ešte stále fajčím marišku."

„Veď vieš, ako to chodí." Zaškeril sa na mňa a pokrčil plecami. „Pripomenul som si všetky výhody, ktoré mi prináša naše priateľstvo."

„Jasné." Uškrnul som sa. „Ako inak, ty somár."

„Ale do lekárničky im nelez, dobre?" upozornil ma s varovne zdvihnutým prstom. „A nenechaj sa strhnúť davom." Potľapkal ma po hrudi. „Ak by si dostal nutkanie niečo si šľahnúť, spomeň si na to dievča, ktorej meno máš vytetované nad srdcom..."

„Kamoš-nekamoš, ak na mňa ešte raz položíš ruku, tak ti ju odtrhnem," zavrčal som a prudko som ho od seba odstrčil. „A ak sa budem chcieť sfetovať, tak to urobím. Nepotrebujem tvoje kázne či rady a už vôbec nepotrebujem pripomínať, čo všetko je v stávke. Som dospelý muž, Podge. Svoje problémy si vyriešim sám. Robím to celý život, tak sa nehraj na moju matku, jasné?"

„Jasné, Joe.“ Dobrácky sa zasmial a začal cúvať. „Rozumiem.“

So zaťatými zubami som sledoval, ako mizne v dave.

Prechádzal som si peklom a jeho pripomienky som potreboval asi tak ako soľ do rany.

Doriti.

Dopil som pivo a odložil fľašu – ďalšiu som už nechcel. Vedel som, že by z toho boli len problémy, a tie som v tejto chvíli nepotreboval.

„Len ťa využíva,“ začul som čísi hlas. Otočil som sa a zbadal Hughieho viesť horlivú debatu so známou blondínkou.

Nebola to Claire.

Bola to Shannonina druhá najlepšia kamoška.

Nepamätal som si jej meno, no mal som taký pocit, že sa volá Lilly.

Alebo možno Izzy.

Tak či onak, stála pri dverách s rukami založenými na hrudi a zlostne gánila na Hughieho Biggsa, ktorý jej opätoval pohľad a v očividnom zúfalstve rozhadzoval rukami. „Hádam vážne neuvažuješ o tom, že s ním pôjdeš hore.“

„Tebe to môže byť jedno,“ odsekla. „Pierce ma aspoň neignoruje, keď sú nablízku jeho kamoši.“

„Dobre vieš, že mi to nie je jedno,“ bránil sa Hughie. „Keby mi na tebe nezáležalo, tak...“

„Tak čo, Hughie?“ skočila mu do reči. „Nebral by si ma ako piate koleso na voze? Lebo presne tak sa ku mne správaš.“

Civel som na nich a uvažoval, že im poviem, že ak sa snažia utajiť románik, robia to fakt mizerne, potom som si však spomenul, že títo hlupáci nie sú moja starosť.

Potriasol som hlavou, obišiel ich a cez obrovskú kuchyňu som sa dostal k zadným dverám.

Vykĺzol som von, ignoroval ľudí v záhrade a zamieril na opačný koniec dvora, pričom som si cestou zapálil cigaretu. Pokušenie ma obklopovalo z každej strany a ja som sa všemožne snažil zachovať si chladnú hlavu.

„Nemáš jednu navyše?“ ozval sa ženský hlas. Zvrtol som sa a uvidel Shannoninu kamošku, ktorá sa pred chvíľou hádala s Biggsom. „Pamätáš si ma?“

„Viac-menej," odvetil som a šúchal si sánku. „Lilly Youngová, však?"

„Lizzie," opravila ma bez mihnutia oka. „Tak čo, dáš mi jednu?"

„Jednu čo?"

„Cigu."

„Nie."

Prižmúrila modré oči. „Prečo?"

„Lebo nefajčíš," povedal som vecne. „A ja sa nedelím."

Venovala mi prísny pohľad, ktorý som jej s radosťou opätoval, a potom si ťažko povzdychla. „Neznášam žúry."

„Tak čo tu robíš?"

„Je to komplikované."

„Fajn."

„To je všetko?" Zvedavo si ma premeriavala. „Nespýtaš sa ma prečo?"

„Nie."

„Ako to?"

Mykol som plecom. „Pretože ma to nezaujíma."

„Hm." Naklonila hlavu a uprene na mňa zízala. „Nezapadáš sem."

„Fakt? Dobrý postreh, Sherlock."

„Tak prečo si tu?"

Uškrnul som sa. „Je to komplikované."

Pery jej zvlnil úsmev. „Vieš, kedysi som do teba bola zamilovaná až po uši." Ani sa pri tých slovách nezačervenala. Mala fakt guráž. „Polovica báb v našej triede z teba šalela. Na chvíľu si predbehol aj Lea DiCapria – a to bolo v čase jeho najväčšej slávy po *Titanicu*." Potriasla hlavou, opäť si povzdychla a dodala: „To len potvrdzuje, že ma vždy priťahovali nesprávni chalani."

So stiahnutým obočím som si zhlboka potiahol z cigarety. Podržal som dym v pľúcach, kým mi trochu neutíšil bolesť na hrudi, potom som ho pomaly vyfúkol. Rozmýšľal som, čo povedať dievčaťu, ktoré síce malo podrezaný jazyk, no vyzeralo, že by neunieslo ďalšiu ranu osudu. „Na to, že si ešte decko, znieš veľmi cynicky."

Oči sa jej zúžili na štrbiny. „Nie som decko."

„Možno nie.“ Pokrčil som plecami a znovu si potiahol z cigy. „Ale kamarátiš sa s mojou malou sestrou, takže pre mňa budeš krpec, aj keby si mala štyridsiatku na krku.“

„Ak sa mi tými rečami snažíš dať slušne košom, tak si šetri dych,“ odvrkla. „Povedala som, že som do teba bola kedysi zamilovaná. Už nie som.“

„To je múdre rozhodnutie.“ Zasmial som sa. „Radšej zostaň pri Leovi.“

„Veľmi vtipné.“ Zagúľala očami. „Okrem toho viem, že hráš hurling za Cork, a so športovcami nechcem mať už nič spoločné.“

„A predsa si na žúre, ktorý usporiadal ragbyový tím.“ Kývol som hlavou. „Dáva to dokonalý zmysel.“

„Som tu kvôli Claire.“

„Blbosť,“ odfrkol som si. „Si tu kvôli jej bratovi.“

Vyvalila oči. „Čo to...“

„Budem hádať,“ prerušil som ju so škodoradostným úsmevom. „Spávaš s Biggsom, on sa k tebe nechce priznať, tak si si to namierila hore s jedným z jeho spoluhráčov, aby si sa mu pomstila.“

„Ja... to nie je...“ vyjavene na mňa civela.

„Mala by si sa naučiť lepšie ovládať svoj výraz.“

„Mýliš sa.“

„To si nemyslím.“

„Joey, prosím...“

„Neboj sa.“ Žmurkol som na ňu. „U mňa je tvoje tajomstvo v bezpečí.“

„Žiadne nemám.“ Teraz sa už tvárila skutočne vydesene. „Ako som povedala, mýliš sa.“

„No jasné.“

„Panebože. Prosím ťa, Joey, nikomu to nevrav.“ Nasucho preglgla, položila si dlaň na čelo a zastonala. „On má frajerku a ja...“

„Vieš čo, Lilly...“

„Lizzie.“

„Lizzie.“ Prišlo mi jej ľúto, tak som vytiahol z krabičky cigaretu, strčil si ju medzi pery, zapálil ju a potom som jej ju podal.

„Keď Shannon budúci týždeň nastúpi do školy, budeš na ňu dávať pozor. Postaráš sa, aby jej nikto neublížil, a odplašíš každého magora, ktorý by si na ňu dovolil vyskakovať. Ak to urobíš, zabudnem na všetko, v čom sa podľa teba mýlim."

„Na Shannon som plánovala dávať pozor tak či onak," odvetila, vzala si odo mňa cigaretu a vložila si ju do úst.

„A ja som mal v pláne tak či onak držať hubu," povedal som. „Takže sme si kvit."

„Nie som zlý človek," vyhŕkla defenzívne. „A nie som žiadna cundra."

„To som netvrdil."

„Nie, ale viem, čo ti beží hlavou."

Zamračil som sa. „O tom pochybujem."

„Myslíš si o mne, že som mrcha, keď vôbec uvažujem o tom, že by som si niečo začala s chalanom inej baby, ale vôbec nevieš, ako to v skutočnosti je," zamumlala celá červená. „Je to veľmi, veľmi komplikované. Celé domotané." Roztrasene vydýchla a dodala: „A tisíc ďalších sračiek k tomu."

Mykol som plecom. „Nie je to moja vec."

„To je všetko?" Podozrievavo si ma premerala. „Nič viac nepovieš?"

„Čo ti mám povedať?" odvetil som. „Nie si prvá, čo sa do niečoho zaplietla, a nebudeš ani posledná. V každom prípade nie som farár, takže sa mi nemusíš spovedať. Mám na svedomí oveľa horšie prehrešky ako ty."

Jej výraz prezrádzal prekvapenie. „Keď hovoríš horšie..."

Uškrnul som sa. „Na moju spoveď by si potrebovala minimálne biskupa."

6
Blondína so želaním smrti

AOIFE

Vyfintená tak, že som sa skoro nespoznala, a s tromi štvrtinami fľaše prosecca v sebe som sedela na gauči v obývačke Katinho frajera. Mala som pocit, akoby som sa vrátila späť v čase.

Dídžej mal zjavne slabosť pre deväťdesiate roky, lebo *The Bad Touch* od Bloodhound Gang bol ďalšou skladbou v dlhom zozname piesní z minulej dekády.

Mierne pripitá som sledovala, ako sa Casey zadkom lepí na tmavovlasého chalana z Tommenky a predstiera, že stráca rovnováhu.

Prevrátila som oči, keď ju schmatol za boky, aby ju podoprel.

Bola taká predvídateľná.

„Vďaka," povedala a žiarivo sa naňho usmiala.

„Nemáš za čo."

„Ako sa voláš?" vyzvedala a pristúpila k nemu.

„Patrick," odvetil s plachým úsmevom na perách. „A ty?"

Bež, Patrick, bež, mala som chuť zakričať, *zožerie ťa zaživa, ty úbohý naivný blázon.*

„Casey." Jednu ruku mu ovinula okolo krku, druhou mu schmatla predok košele a pritiahla si ho k sebe. „Takže, Patrick..." Položila mu dlaň na líce, pritisla sa k nemu a zazubila sa. „V ktorom si ročníku?"

„V treťom. A ty?"

„Vo štvrtom."

„Chodíš do Ballylagginky?"

„Áno. Hráš ragby, Patrick?"

Prikývol. „Som stredová spojka."

„Super."

Moja najlepšia kamoška bola živým dôkazom toho, že v malom tele sa skrýva veľký diabol.

Potrebovala garde asi tak, ako potrebuje ryba kolieskové korčule.

„To je Patrick Feely," šepla mi Katie do ucha. „S Hughom sú dobrí kamoši."

„A to je Hughova mladšia sestra, však?" spýtala som sa a ukázala na peknú blondínku s kučeravými vlasmi, ktorá sedela na gauči oproti nám v kostýme Baby Spice.

Fascinovane som sledovala, ako vedie horlivú diskusiu s rovnako pekným blonďavým chalanom. Vyzeral ako živý Ken z Malibu, s ktorým som sa kedysi hrávala. Boli samý úsmev a popri rozprávaní a výbuchoch smiechu vzrušene rozhadzovali rukami a neustále sa jeden druhého dotýkali.

„Áno, to je Claire," odvetila Katie. „Je jedným z najmilších dievčat, aké poznám."

Prižmúrila som oči, kúsky skladačky začali zapadať na svoje miesto. „Počkať. Toho chalana vedľa nej poznám."

„Gerarda Gibsona pozná vari každý," zachechtala sa Katie.

„Joeymu raz v Kuríne ponúkol gumu."

„To je celý Gibsie." Katie potlačila smiech. „Je skrátka... no, povedzme, že je to unikát. Žije si tak trochu vo vlastnom svete."

Začala hrať pieseň *C'est la Vie* od B*Witched. Gibsie od nadšenia vyskočil z gauča a hnal sa na parket s Claire v závese.

„Ona zjavne žije v tom jeho svete spolu s ním," zamyslela som sa nahlas. Pri pohľade na ten párik som sa prvýkrát po týždňoch usmiala.

Gibsie s Claire sa vlnili do rytmu a predvádzali pózy, akoby boli v miestnosti úplne sami. Tancovali po obývačke na pesničku, ktorá bola očividne ich srdcovkou. Gibsie ju vykrúcal a priťahoval si ju k hrudi, zatiaľ čo sa zvŕtali v akomsi bláznivom valčíku.

„Tipujem, že sú spolu od nepamäti."

„V skutočnosti nie sú vôbec spolu."

„Blbosť.“ Sledovala som, ako sa presunuli doprostred provizórneho parketu. „Pozri sa naňho. Je z nej celkom paf a ona sa naňho díva, akoby bol stredobodom vesmíru.“ Pokrútila som hlavou. „Kdeže, tí dvaja spolu určite spávajú.“

„Prisahám!“ zasmiala sa Katie. „Naozaj netvoria pár.“

Neveriacky som zdvihla obočie, keď vtom sa pustili do neskutočného írskeho tanca. Boli dokonale zladení, sústredení len jeden na druhého, smiali sa a dupali do rytmu hudby. Bolo im jedno, že ich sleduje polovica školy.

„Neverím.“ Vybuchla som do smiechu. „Ten chalan má pohyby ako Michael Flatley.“

„Mama ho na základke určite nútila chodiť na írske tance.“ Katie sa zachichotala. „U Hugha majú v obývačke vystavenú zbierku medailí z tanečných súťaží, na ktorých sa zúčastnili.“

„Kto? Gibsie s Claire?“

Prikývla.

„To je zlaté, oni spolu fakt tancovali?“

„Jasné,“ prikývla Katie. „Kým nezavesil tanečné topánky na klinec a nevymenil ich za ragbyové kopačky.“

„Vážne sa mi snažíš nahovoriť, že tí dvaja do seba nie sú zaľúbení?“

„To som nepovedala.“ So smiechom dodala: „Len vravím, že netvoria pár.“

„Hm.“ Pozorovala som ich, stále nepresvedčená. „V každom prípade im to spolu sekne. A tie jej vlasy sú fakt mega,“ vydýchla som závistlivo. „Má neskutočné kučery.“

„Má to tak od prírody,“ povedala Katie s povzdychom. „Hugh to má v genetike tiež.“

„Aj Joey má kučeravé vlasy, ale dáva si ich ostrihať. Boky a zadnú časť hlavy si vždy vyholí, ale keď mu vlasy dorastú, úplne mu zdivočejú ako malému Seanovi. Je to také rozkošné,“ vyhŕkla som, no hneď nato som sa v duchu pokarhala za svoju výrečnosť. „Prepáč.“

„To nič, Aoife,“ povedala jemne. „Úprimne ma prekvapilo, že si dnes prišla. Viem, že ťa sem Casey prakticky dotiahla násilím, ale nikto by ti nevyčítal, keby si zostala doma.“ S ťažkým povzdychom ma chytila za ruku a dodala: „Viem, že ho miluješ

a city sa nedajú vypnúť zo dňa na deň. Keby toho na teba začalo byť priveľa a chcela by si ísť domov, stačí povedať. Poprosím niektorého z Hughových kamošov, aby ťa odviezol."

„Vďaka, Katie," odvetila som a oprela si líce o jej plece. „Takže spolu fakt nechodia?" spýtala som sa znova a ukázala na Gibsieho s Claire, ktorí to teraz naplno rozbalili na pieseň *Kids* od Robbieho Williamsa a Kylie Minogue.

On ležal rozvalený na zemi a vykrikoval text do pomyselného mikrofónu, ona na ňom sedela obkročmo a spievala spolu s ním.

„Ups," Katie sa zachichotala, keď videla, ako sa k nim rúti jej frajer. „Hughieho asi trafí šľak."

Claire zdvihla ruku, aby brata stopla, ďalej kývala hlavou do rytmu a jednou rukou bubnovala vo vzduchu. Gibsie si zatiaľ založil ruky za hlavou a previnilo sa uškŕňal na Hugha.

„Dokelu," zastonala Katie.

„Čo?" ozvala som sa. „Hádam neurobí scénu len preto, že jeho sestra tancuje s kamošom."

„Oňho nejde," vysúkala zo seba a ukázala smerom ku kuchyni. „Ale oňho."

Sledovala som jej pohľad. Celé telo mi stuhlo, keď som uvidela Joeyho.

„Kristepane." Z pľúc mi so sipotom unikol vzduch a prudko som odvrátila zrak. „Čo tu ten robí?" V ochromujúcej panike som hľadala pomoc u svojej kamarátky. „Katie, čo tu, preboha, robí?"

„Neviem," odvetila, krútiac hlavou. „Netuším."

„Ježišikriste." Zaborila som si tvár do dlaní a hlasno zastonala. Žalúdok mi zvierali kŕče, kolená sa mi začali nekontrolovane triasť. „Povedala si, že nepríde."

„Nemal prísť," bránila sa. „Viem, že sa Claire kamaráti s jeho sestrou, ale netušila som, že on a Hugh sú kamoši."

„Božemôj." Prišlo mi zle od žalúdka, mala som pocit, že omdliem. „Musím odtiaľto vypadnúť."

„Nie, nemusíš," chlácholila ma a objala ma okolo pliec. „To nič. Skús sa upokojiť a predýchať to."

Presne v tej chvíli sa k nám predrala Casey a jačala: „Je tu! Božemôj, on prišiel!"

„Ako vyzerá?“ vytisla som zo seba a vykúkala pomedzi prsty. „Robí problémy?“ Srdce mi vynechalo úder a priškrtene som sa spýtala: „Je sfetovaný?“

„Nie som si istá,“ odvetila Casey. „Zatiaľ nerobí problémy, ale je príliš ďaleko na to, aby som dokázala rozoznať, či je sfetovaný.“ Natiahla krk, aby lepšie videla, a o pár sekúnd neskôr nahnevane zavrčala. „Dolly Parton sa očividne mýlila, keď spievala, že Jolene je ryšavka.“ Kývla hlavou smerom ku kuchyni a zasyčala: „V skutočnosti je to blondína so želaním smrti.“

„Prekristapána,“ zastonala Katie. „Prosím, povedzte mi, že to nie je pravda.“

Srdce mi divoko búšilo v hrudi. Prinútila som sa niekoľkokrát zhlboka nadýchnuť, aby som sa upokojila, než som nabrala odvahu znovu sa pozrieť jeho smerom.

Joey stál pri kuchynskej linke, oblečený v tmavých rifliach a obtiahnutej modrej košeli s vyhrnutými rukávmi. S rukami založenými na hrudi civel do zeme a tváril sa mierne pobavene, zatiaľ čo blondínka sediaca na kuchynskej linke vedľa neho hojdala nohami vo vzduchu a niečo mu hovorila.

Bolesť.

Zasiahla ma tak prudko a nečakane, až som mala pocit, že sa môj vnútrajšok rozpadá na kusy.

„Pokoj, baby, to je iba Lizzie,“ povedala rýchlo Katie. „Je to tretiačka z Tommenky. Clairina najlepšia kamoška.“

„Zatiaľ,“ precedila cez zaťaté zuby Casey. „O chvíľu o nej budú hovoriť už len ako o babe, kvôli ktorej som skončila v base.“

„Si opitá, Casey. Kroť sa,“ zahriakla ju Katie a otočila sa ku mne. „Asi je to kamoška Joeyho sestry, preto s ňou prehodil pár slov,“ povedala zmierlivo. „Len sa rozprávajú, Aoife. Vyzerá to úplne nevinne.“

„Ale prosím ťa,“ bľabotala Casey a odbila ju mávnutím ruky. „Nebuď taká naivka. Na tej fejkovej Mischi Barton nie je absolútne nič nevinné.“

„Viem, že to myslíš dobre, ale momentálne skôr škodíš ako pomáhaš,“ zavrčala Katie. „Aoife toto nepotrebuje. Nepotrebuje počúvať tie tvoje komentáre, Case.“

„Ona možno nie," zahlásila Casey a vyštartovala do kuchyne. „Ale on si to vyžerie."

„Ježiši, Katie, toto nedopadne dobre." Roztrasene som vstala, zaryla si prsty do spánkov a zdesene sledovala, ako si Casey v kuchyni podáva Joeyho. „Poznáš ju. Keď si vypije, nevie, čo so sebou."

„Tak choď za nimi."

„Nemôžem," hlesla som. Pri predstave, že by som mu mala čeliť, som mala pocit, že sa dusím. „Nie som ani zďaleka taká opitá, aby som s ním mohla absolvovať ďalšie kolo v ringu."

„Musíš," súrila ma a postrčila ma smerom ku kuchyni. „Hádajú sa kvôli tebe. Choď tam a uhas to, kým sa niečo nestane."

„Nie."

„Ty zájdi po Casey, ja zatiaľ splaším Patricka Feelyho. Dnes nepije, lebo je za šoféra. Hodí vás domov."

„Nemôžem tam ísť."

„Nemáš na výber."

„Nie."

„Ale áno, Aoife."

„Dobre teda," odvrkla som, striasla zo seba nervozitu a zhlboka sa nadýchla, aby som sa utíšila. Potom som sa konečne odhodlala vojsť do kuchyne a postaviť sa mu tvárou v tvár.

7
Cesta do pekla je dláždená dobrými úmyslami

JOEY

„No a potom je tu Ronan McGarry. Je to malý zasran, ale vcelku neškodný," sypala z rukáva Lizzie mená potenciálnych provokatérov, na ktorých by Shannon mohla v novej škole naraziť. „Až na pár klebetných mŕch je Tommenka celkom pokojné miesto. Teda ešte je tu Bella Wilkinsonová, s ktorou treba počítať."

„Kto je to?" spýtal som sa. Stál som v kuchyni a v duchu si robil poznámky. „Poznám ju?"

„Pochybujem," odvetila. „Si síce fešák, ale nemáš dostatočne dobrý rodokmeň, aby si sa dostal do jej hľadáčika."

Zdvihol som obočie. „Vďaka."

„Prepáč, ale je to tak." Lenivo mykla plecom. „Si chalan z Ballylagginu z robotníckej štvrte a ona je vypočítavá zlatokopka, ktorá sa chce zviditeľniť," vysvetlila a znechutene skrivila tvár. „V rámci Galského atletického združenia si možno veľký talent, ale kým nebudeš mať plnú výbavu – tým myslím prachy, drahé auto a zmluvu s profesionálnou ragbyovou ligou –, tak o teba ani nezakopne."

„Som zdrvený."

„Znieš tak." Zasmiala sa a capla ma po ramene. „Poviem to takto: vliezla by do postele aj so žiletkou, keby vyzerala ako ragbista z akadémie. Ale je vo štvrtom ročníku a prvákov má na háku, takže Shan by mala byť v suchu. Okrem toho, v našom ročníku nie je nikto dosť ohurujúci na to, aby ju uchvátil. Ju zaujímajú staršie ragbyové hviezdy so statusmi bohov."

„Ako napríklad Johnny Kavanagh?"

„Presne tak," prikývla. „Alebo Cormac Ryan. Obaja navštevujú akadémiu."

„Videl som ich na ihrisku," povedal som a šúchal si sánku. „Ten Kavanagh je vážne trieda, ale Ryan to ďalej než do akadémie nedotiahne."

„Chceš počuť pikošku, ktorá koluje v ragbyových kruhoch?"

„Ani nie."

„Nuž, ja som si to musela vypočuť, tak to teraz posúvam ďalej."

„Prosím, nie."

„Bella vraj od Vianoc spáva s Cormacom. A to má pritom chodiť s Johnnym Kavanaghom, lenže ten je momentálne mimo kvôli zraneniu."

„No zbohom, to je teda škandál," utrúsil som sucho. „Naozaj životne dôležitá informácia o troch ľuďoch, ktorí ma absolútne nezaujímajú. Hádam sa mi to podarí rozdýchať."

„Tvoj sarkazmus je drsný, niekedy priam až krutý." Zaklonila hlavu a začala sa rehotať. „Páčiš sa mi."

„Vidím, že netrvalo dlho, kým si skĺzol k starým zvykom," ozval sa známy uštipačný hlas. Otočil som hlavu a uvidel Casey Lordanovú, ako na mňa zlostne gáni. „Dobre sa bavíš so svojím novým úlovkom, ty hajzel?"

Prižmúril som oči. „O čom točíš?"

„O tebe," zasyčala Casey a ukázala na mňa prstom, „a tejto malej cundre."

„Naozaj si ma práve nazvala cundrou?" vybuchla Lizzie. „Si normálna?"

„Očividne som trafila klinec po hlavičke, srdiečko," uškrnula sa Casey a vrhla na Shannoninu kamošku jeden zo svojich zničujúcich pohľadov, pričom skoro vyliala víno z pohára. „Ten titul ti sedí."

„Nehovor mi srdiečko, ty mrcha," zavrčala Lizzie a skĺzla z kuchynskej linky. „Vôbec netušíš, s kým sa zahrávaš."

„To stačí," zahriakol som ich a rýchlo som sa postavil medzi najlepšiu kamošku svojej sestry a najlepšiu kamošku svojej frajerky. „Si úplne mimo, Casey. Nevieš, o čom hovoríš. Je to kamoška mojej sestry."

„No jasné.“

„Áno, som,“ pritakala Lizzie spoza môjho chrbta.

„Ty,“ zvrtol som sa k Lizzie. „Zmizni odtiaľto.“

„Ale…“

„Odchod,“ vyštekol som a počkal, kým nahnevane neodpochoduje, potom som opäť uprel pohľad na Casey. „A čo sa teba týka,“ zavrčal som hlasom plným znechutenia, „neviem, čo to do teba vošlo, Case, ale ihneď s tým prestaň.“

„Videla som, ako si sa na ňu lepil!“

„Je to decko,“ precedil som cez stisnuté zuby. „Maj trochu rozumu, preboha! A nabudúce láskavo nestrkaj nos do cudzích vecí.“

Zdvihla ruku a vylepila mi jednu zaucho.

„Lebo čo, ha?“ Strčila do mňa s prekvapivou silou, aj keď mi jej hlava siahala sotva po hruď. „Čo spravíš, keď ťa neposlúchnem, ty kretén?“

„Casey,“ varoval som ju a urobil pár krokov vzad, no hneď bola znovu pri mne. „Prestaň.“

„Prečo si to urobil, Joey?“ vypytovala sa a strkala do mňa, až kým ma nezahnala do kúta. „Mal si ju nechať na pokoji,“ bľabotala a tackala sa na vysokých podpätkoch. Inštinktívne som vystrel ruku, aby som ju podoprel.

Bol som idiot, čo sa snaží zabrániť babe, ktorá ho práve mláti, aby si neublížila. Ako poďakovanie mi vylepila ďalšie zaucho.

Paráda.

„Počúvaj ma, ty jeden fešný skurvysyn,“ pokračovala, pričom ma pichala prstom do hrude. „Je mi jedno, ako frajersky vieš hýbať bokmi na ihrisku – alebo v posteli, keď na to príde. Obaja vieme, že moja kamoška je pre teba príliš dobrá.“

„O čom, dopekla, točíš?“ vyhŕkol som. Cítil som, ako vo mne kypí žlč. „Znieš ako psychopat.“

„Hovorím o tom, ako si mojej najlepšej kamoške zlomil srdce,“ zasyčala a opäť do mňa zabodla prst. „Aoife poľahky strčí do vrecka všetky baby na tejto párty. Si totálny magor, že to nevidíš.“

„Fakt si myslíš, že ju podvádzam?“ Civel som na ňu. „Už ti načisto preskočilo?“

„Viem, že ju podvádzaš. Práve som ťa prichytila pri čine."

„Pri rozhovore!" vyprskol som. „Prichytila si ma pri rozhovore s kamarátkou mojej sestry."

„Len to zapieraj. Viem, čo som videla."

„Si trafená."

„A ty si kretén," pokračovala vo svojej tiráde. „S Paulom jej bolo fajn. Mala stabilný život a istotu. Bol pre ňu dobrý. Ale ty si ju jednoducho nemohol nechať na pokoji, však? Musel si do nej rýpať, až kým sa nezlomila a všetko kvôli tebe nezahodila. A pozri, ako dopadla."

„Teraz ma dobre počúvaj," zavrčal som. „Ak čo i len pomyslíš na to, že do Aoife zase zaryješ tie svoje toxické pazúry a spravíš z komára somára, tak prisahám, Case, že za seba neručím."

„Ty si za seba prestal ručiť v momente, keď si sa rozhodol zlomiť srdce mojej najlepšej kamoške," odsekla. „Aoife Molloyová je to najlepšie, čo ťa v živote mohlo postretnúť, Joey Lynch, a všetci to vedia. Miluje ťa, ty debil, aj napriek tvojej povesti a všetkým odporným veciam, čo si v minulosti navystrájal. No namiesto toho, aby si sa k nej správal s láskou a úctou, akú si zaslúži, len po nej dupeš."

„Nevieš, o čom hovoríš," soptil som. „Vôbec netušíš, ako to medzi nami je, tak mi tu nevykladaj o veciach, do ktorých ťa nič."

„Viem, že si jej narozprával drísty o tom, ako potrebuješ priestor, a potom si odišiel bez toho, aby si sa za ňou čo i len obzrel," odvrkla zúrivo.

„Casey, prestaň!" Molloyovej bolestne známy hlas mi rezonoval v ušiach. Všetky chlpy na tele mi vstali dupkom. „Okamžite s tým prestaň," zavelila a nasilu odtiahla kamošku preč. „Nerieš to."

„Zaslúži si to!"

„Nič o tom nevieš. Tak už dosť."

„Viem, že ti ublížil."

„Casey! Myslím to vážne. Poďme."

Úplne som onemel, keď som ju uvidel v priliehavých červených šatách s odhaleným chrbtom. Nedokázal som vydať ani

hlások, len som sledoval, ako ma má totálne na háku a sústredí sa výhradne na svoju kamošku.

„Ublížil ti," mumlala Casey a ukázala na mňa prstom. „Si smutná a neustále sa napchávaš čokoládou. Môže za to on."

„Nechaj to tak," odvetila Molloyová, schmatla Casey okolo pása a viedla ju k dverám bez toho, aby mi venovala čo i len jediný pohľad. „Pohni kostrou," prehovárala svoju protivnú kamošku. „Vybavím nám odvoz domov."

„Molloyová?"

„Teraz nie, Joe."

Srdce mi vynechalo úder. „Molloyová."

„Nie," odsekla priškrtene a ponáhľala sa von z kuchyne, pričom vliekla so sebou Casey. „Teraz na to nemám silu, dobre?"

Nie, nebolo to dobré.

Vôbec to nebolo dobré.

Pohol som sa za ňou skôr, než to môj mozog stihol zaregistrovať.

„Patrick Feely je vonku v aute," ozvala sa ďalšia z jej kamošiek, podoprela Casey z druhej strany a pomohla Molloyovej dovliecť ju k naštartovanému autu. „Odvezie vás domov. Je to slušný chalan, Aoife, môžeš mu veriť."

„Vďaka, Katie," začul som Molloyovej odpoveď, keď otvorila zadné dvere auta a súkala Casey dovnútra. „Mrzí ma ten rozruch."

„To nič, zlatko," odvetila Katie a priateľsky ju objala okolo pliec. „Ty si nič zlé neurobila."

„Ešte nechcem ísť domov," mrmlala Casey a zvalila sa na sedadlo. „Dobre sa bavím."

„Ako inak," zavrčala Molloyová. „Tým, že mi ničíš život."

„Nehnevaj sa na mňa," fňukala. „Snažím sa na teba dávať pozor."

„To dokážem aj sama, Case."

„Ale on ťa tak veľmi ranil."

„Posuň sa. Preberieme to neskôr."

„Molloyová," prehovoril som a schmatol dvere vo chvíli, keď sa chystala nastúpiť. „Ešte nechoď."

„Musím."

„Prečo?"

„Hráme predsa podľa tvojich pravidiel, Joe," zachripela, no stále sa vyhýbala môjmu pohľadu. „Každý si riešime to svoje, pamätáš?"

„Presne tak," ozvala sa Casey zo zadného sedadla. „Nechaj ju na pokoji, ty idiot."

„Casey, to by už stačilo," zamrmlala Molloyová, celá zrumenená. „Nerieš to, dobre?"

„Neodchádzaj," zopakoval som, pričom som ignoroval vražedné pohľady, ktoré na mňa vrhala jej kamoška. „Nechoď, Aoife."

„Musím," odvetila potichu. „Je na mol a musím dohliadnuť, aby sa bezpečne dostala domov."

„Ja sa o ňu postarám, Aoife," navrhla Katie. Hneď mi bolo jasné, ktorú z jej kamošiek mám radšej. „Ak tu chceš zostať a, ehm, vyjasniť si veci, tak ju s Patrickom odvezieme domov."

„Vďaka, Katie, ale nechcem byť na príťaž."

„Nie si," povedala „Myslím, že by si tu mala zostať a porozprávať sa s ním." Venovala mi úsmev spolu s varovným pohľadom. „Slušne."

„Hej." Zdvihol som ruky na znak toho, že mienim sekať dobrotu.

„Nie..." fňukala Casey. „Nerob to, Aoife. Zase ťa len nakŕmi ďalšími sračkami."

„Ty už čuš!" zahriakla ju Katie, rýchlo nastúpila do auta a zabuchla dvere.

O pár sekúnd sa auto stratilo z dohľadu a my sme zostali trčať v dusivom tichu.

„Vážne si chcela odísť bez toho, aby si so mnou prehodila čo i len slovko?"

„Nechcem sa s tebou hádať, Joe," šepla a objala si driek. „Som vyčerpaná."

„Ani ja sa nechcem hádať."

Stroho kývla hlavou, pričom zízala na svoje topánky na vysokom podpätku.

„Pozrieš sa na mňa?"

„Teraz nie."

„Prečo?"

„Pretože to príliš bolí.“

Srdce sa mi zmrštilo od žiaľu. „Láska.“

Rýchlo zmenila tému otázkou: „Čo robí Joey Lynch na tommenskom žúre?“

„Ver či nie, pozvali ma sem.“

„Kto?“

„Hugh Biggs,“ odvetil som a opätoval jej otázku: „Čo robí Aoife Molloyová na tommenskom žúre?“

„Pozvali ma sem.“

„Kto?“

„Katie Wilmotová.“

Na chvíľu som sa zamyslel. „Počkať, tvoja susedka Katie chodí s Hughom Biggsom?“

„Áno,“ zamrmlala. „Ale to už predsa vieš.“

Marilo sa mi, že raz spomínala kamošku, čo má frajera v tommenskom ragbyovom tíme, no vtedy som bol príliš mimo, aby som vnímal, čo mi hovorí. „Nie, nie, nie, povedala si, že sa volá Katie Horganová.“ To som si pamätal presne.

„Volá sa Katie Horganová-Wilmotová,“ spresnila. „Jej rodičia nie sú zosobášení. Mama je Horganová, otec Wilmot. Má dve priezviská, ale väčšinou používa to po otcovi.“

„Takže Katie chodí s Hughom?“

„Hej, už nejaký ten piatok.“

„No dokelu.“ V myšlienkach som sa vrátil k rozhovoru s Lizzie. Hruď mi zovrel náhly pocit súcitu. Rýchlo som tú spomienku vypudil z hlavy.

Cudzie nešťastie ma netrápi.

„Prečo chodí do Tommenky?“ spýtal som sa, kým som márne lovil v pamäti. „Je z Rosewoodu. Jej rodičia sa práve netopia v prachoch.“ Nechcel som znieť ako totálny chuj, tak som taktne dodal: „Nemala by byť s nami v Ballylagginke?“

„Dobre vieš, prečo je v Tommenke, Joe,“ zamumlala a špičkou topánky odkopla kamienok na zemi. „Už sme sa o tom bavili, pamätáš?“

Áno, ale vtedy som bol na inej planéte a vôbec som ťa nevnímal.

„No jasné,“ zaklamal som, znechutený sám sebou z toho, v koľkých smeroch som ju sklamal. „Už si spomínam.“

„Pil si?“

„Za celý večer som mal len jedno pivo.“

„Páni,“ šepla. „To musí byť tvoj osobný rekord.“

Au, to zabolelo. „Zaslúžil som si to.“

„Nepovedala som to preto, aby som ťa ranila,“ vydýchla a pokrútila hlavou.

„Nemal by som ti to za zlé.“

„To isto.“

Znovu medzi nami zavládlo ťaživé ticho. Bol som nesvoj.

„Vieš, že Casey tárala bludy, však? Tá baba v kuchyni bola Shannonina kamoška,“ ponáhľal som sa s vysvetlením. Srdce mi búšilo ako opreteky. „Veríš mi, však?“

„Áno.“ Potichu dodala: „Katie niečo také spomínala.“

„Takže si v pohode?“ spýtal som sa jemne. „O nič nešlo.“

„Nie, nie som v pohode,“ odvrkla zastretým hlasom. „Už týždne nie som v pohode.“ Konečne sa na mňa pozrela. Keď som v jej očiach uvidel slzy, mal som pocit, akoby do mňa zabodli nôž. „Zato ty vyzeráš úplne v pohode. Je jasné, komu z nás dvoch náš rozchod prospel viac.“

„Ty žartuješ.“ Cúvol som, akoby ma práve bodla do brucha. „Myslíš, že mňa to nebolí?“

„Už neviem, čo cítiš.“

„Lásku,“ hlesol som. „K tebe.“

„Nezačínaj...“

„Z mojej strany sa nič nezmenilo, Molloyová,“ skočil som jej do reči. „Nič.“

„Ja už jednoducho nemôžem,“ zachripela. „Nemôžem.“

„Čo nemôžeš?“ vysúkal som zo seba. „Rozprávať sa so mnou?“

„Byť tu s tebou a pritom s tebou nebyť,“ vydýchla a položila si dlaň na čelo. „Je to na mňa priveľa. Ubíja ma to.“ Potriasla hlavou a zvrtla sa na odchod. „Nemôžem.“

„Aoife.“ Pri pohľade na jej vzďaľujúci sa chrbát ma pohltila zmes výčitiek a strachu. „Snažím sa ťa len chrániť.“

„Nie...“ prudko sa otočila a vykročila späť ku mne, vytočená do nepríčetnosti. „Nie,“ precedila cez zaťaté zuby a ukázala na mňa prstom. „Toto nie je žiadna ochrana, Joey. To, že si odišiel, ma neochráni. To, že si ma nechal samu, ma neochráni!“ Zúrivo

zažmurkala, aby zahnala slzy, a prebodla ma pohľadom. „Takto sa nesprávaš k človeku, ktorého miluješ. To len dokazuje, že si ma nikdy nemiloval tak ako ja teba."

„Že som ťa nikdy nemiloval?" Zízal som na ňu. „Už si sa načisto zbláznila? Si jediný človek na tejto planéte, ktorého milujem!"

„Nie," odsekla a zavrtela hlavou. „Na toto nemáš právo. Nemôžeš sa len tak vrátiť a znova ma zničiť." Položila mi ruky na hruď a odstrčila ma, keď som sa k nej naklonil. „Nemôžeš mi tvrdiť, že ma miluješ, a pritom mi ďalej ničiť život!" Pridusene sa rozvzlykala. Vzal som jej tvár do dlaní. „Ty ma nemiluješ, Joey." Privrela oči, poddala sa môjmu dotyku a potiahla nosom. „Ty nevieš milovať."

„Možno to robím zle," povedal som, pričom som cítil, ako sa mi srdce rozpadá na kusy. „Ale milujem ťa."

„Si idiot."

„Ja viem."

„Takto nedokážem žiť."

„Viem."

„Myslím to vážne, Joey," vydýchla a odtiahla sa odo mňa. „Už nevládzem." S tými slovami sa otočila smerom k domu a prehodila cez plece: „Príliš to bolí." Vedel som, že by som sa mal zvrtnúť na päte a odísť od nej čo najďalej, ale neurobil som to.

Ako zvrátený, masochistický lúzer som ju nasledoval späť do domu Biggsovcov, vediac, že Molloyová si nenechá len tak skákať po hlave.

Ani na sekundu som nepochyboval, že mi dá poriadne vyžrať, že som jej nedal, čo chcela, hoci som paradoxne túžil po tom istom.

Prekliaty život.

8

Nejeduj sa, pomsti sa

AOIFE

Po niekoľkých poldecákoch som prekročila hranicu podnapitosti a nebezpečne sa priblížila k stavu opitosti.

Zvŕtala som sa na parkete s Katie, ktorá už stihla odprevadiť Casey domov, s Kenom a Baby Spice. Svedomito som ignorovala toho kreténa, čo nechal v kuchyni kolovať džointa.

A vraj je čistý.

No určite.

„Uvedomuješ si, že ťa Hughie zabije, Gibs?" spýtala sa Katie, keď sa Gibsie Gibberson, či ako sa ten magor volal, vyzliekol do slipov za tónov piesne „Barbie Girl" od Aquy.

Bez štipky hanby si prehodil svoju tanečnú partnerku cez plece a do rytmu hudby jej bubnoval po zadku.

Claire nadšene výskala, zatiaľ čo s ňou poskakoval po parkete, a zúfalo sa držala jeho svalnatých paží, aby neskončila na zemi.

Gibsie sa na Katie zazubil a pokračoval vo vystrájaní. Bolo mu úplne jedno, koľko báb po ňom hádže lačné pohľady.

Nebolo ťažké zistiť, prečo z neho dievčatá tak šalejú. Mal postavu ako hora, obe bradavky mal prepichnuté pírsingom a mal viac svalov než rozumu.

Očividne však poznal svoje priority. Svoju kučeravú kráľovnú kládol na prvé miesto. Kým sa jeho kamoši už dávno vykašľali na svoje frajerky, Gibsie sa od Claire celú noc nepohol ani na krok.

„Naozaj spolu nespia," ozvala sa Katie a zagúľala očami,

akoby mi čítala myšlienky. „Sú jednoducho takí. Ako dva divé magnety, čo sa k sebe neustále priťahujú."

So smiechom som ju štuchla lakťom a povedala: „Keď sa spolu konečne vyspia, bude to riadna šupa."

„Ak k tomu dôjde, tak až počas svadobnej noci," utrúsila Katie. „Claire Biggsová roztiahne nohy len pre niekoho s veľkým prsteňom s diamantom a prísľubom večnej lásky."

„Tak to má byť," odvetila som a venovala jej šibalský úsmev. „Zdá sa, že si berie príklad zo svojej budúcej švagrinej."

„Hej." Katie očervenela ako rak. „Slušnosť nie je hriech."

„Pravda," uznala som a objala ju okolo pliec. „Ale nemravnosť je oveľa väčšia zábava."

„Keď už sme pri tom..." Schmatla ma za ruku, naklonila sa ku mne a spýtala sa: „Pôjdeš sa s Joeym porozprávať?"

„Nie."

„Ale no tak," zastonala. „Viem, že to bolí, ale predstierať, že ťa to k nemu neťahá, je hlúpe."

„Nie je," odvrkla som. „Navyše mi je tu s tebou dobre."

„Bože, obaja ste rovnako tvrdohlaví."

„On je tvrdohlavý," opravila som ju. „Ja sa pred ním len chránim."

„No tak, Aoife, netrucuj." Ťažko si povzdychla. „Je nad slnko jasnejšie, prečo tu ešte stále obsmŕda."

„Vážne? Keď je to také jasné, prečo nie je pri mne?"

„Pretože sa s tebou už pokúsil porozprávať," pripomenula mi. „Ale ty si sa mu otočila chrbtom."

„Rozišiel sa so mnou, Katie." Do očí sa mi tisli slzy, no rýchlo som ich zahnala a zasyčala: „Dal mi kopačky. Čo mám robiť? Vypočuť si ďalšie drísty o tom, že problém nie je vo mne, ale v ňom?"

„Nuž, rozchod-nerozchod, je jasné, že sa ťa nesnaží nahradiť," odvetila a ukázala na dvere kuchyne. „Gretta Burchillová je už šiesta baba, čo si na ňom dnes večer vylomila zuby."

Zdráhavo som sa otočila a zahľadela smerom do kuchyne. Videla som Joeyho, ako sa s ušúľanou cigou v ruke opiera o mramorovú kuchynskú linku a debatuje s Alecom, Podgeom, Hu-

ghom, Patrickom – dnešným šoférom –, Lizzie a pár ďalšími ľuďmi, ktorých som nepoznala.

Premkol ma nekontrolovateľný hnev, keď sa k nemu prisunula dlhonohá brunetka, ktorá sedela na linke vedľa neho, a niečo mu pošepla do ucha.

Bola samý úsmev, flirtovala s ním naoko nevinnými dotykmi. Ovinula môjmu frajerovi ruku okolo krku a pritiahla si ho k sebe, až skončil opretý medzi jej nohami. Položila mu dlaň na hruď, oprela si bradu o jeho plece a opäť mu niečo pošepla.

Tak to teda nie.

„Kroť sa, Harley Quinn," dohovárala mi Katie a schmatla ma za ruku, keď som sa už-už chystala ísť tej fuchtli vyškriabať oči. „Sleduj."

Joey vzal bez zaváhania brunetu za ruku a obratne sa vymanil z jej zovretia. Keď ho chcela stiahnuť späť k sebe, len odmietavo zavrtel hlavou.

„Vidíš?" povedala Katie. „Žiadne iné baby ho nezaujímajú, Aoife."

Nepočula som, o čom sa bavia, ale varovné gesto, ktorým brunetu rázne stopol, a jeho pobavený výraz stačili na to, aby som vychladla.

Bruneta zdvihla ruky a niečo Joeymu povedala. Nech už bola jeho odpoveď akákoľvek, obaja sa vzápätí otočili mojím smerom. Mala aspoň toľko slušnosti, že sa začervenala, keď sa na mňa pozrela. Joey jej venoval samoľúby pohľad, ktorý akoby hovoril: *Nevravel som?*

Prižmúrila som oči a prebodávala ju pohľadom, až kým neskĺzla z linky a neodpratala sa od môjho frajera. Z kuchyne doslova zutekala s chvostom stiahnutým medzi nohami.

S Joeym sa nám stretli pohľady. Žmurkol na mňa.

V tom okamihu ma totálne odzbrojil.

„Choď," nabádala ma Katie a jemne ma postrčila smerom ku kuchyni. „Si Aoife Molloyová. Odkedy si nechávaš skákať po hlave?"

„Nenechávam," zamrmlala som a uprela na ňu zrak. „Nenechávam."

„Presne tak.“ Usmiala sa. „Teraz tam napochoduj a všetkým ukáž, komu patrí ten neskutočne sexi desivý frajer, než sa ho pokúsi uchmatnúť nejaká iná baba.“

„Máš pravdu.“ Zvrtla som sa na päte a namierila si to rovno k tomu pohľadnému feťáčikovi. V poslednej chvíli som sa otočila a schmatla Katie za ruku. „Mala by si ísť so mnou, lebo tá Shannonina kamoška si na toho tvojho krásavca očividne brúsi zuby.“

„Kto? Lizzie?“ Katie sa zachechtala a vykročila za mnou. „To určite nie. Patrí do ich úzkeho elitného kruhu. Je to len kamoška.“

„Jasné,“ prevrátila som oči. „Pravidlo číslo jeden, ty moja naivná susedka: nikdy never takej kosti v prítomnosti takého fešáka.“

„Ale, ale, sexi nôžky,“ zahlásil Alec, keď sme s Katie vošli do kúdolu dymu v kuchyni. „Ako sa má moje obľúbené dievča?“

„Nepokúšaj osud, kamoš,“ zasmial sa Podge a štuchol Ala lakťom do rebier. „Vyzeráš skvele, Aoife.“

„Vďaka, Podge,“ odvetila som. Cítila som sa trápne, keď Katie zamierila rovno k Hughovi a nechala ma tam stáť samotnú pred partiou chalanov, s ktorými by som za normálnych okolností nemala najmenší problém kecať.

Lenže toto je iné.

„Molloyová.“

Len čo vyslovil moje meno, zaliala ma vlna tepla. Prinútila som sa mu pozrieť do očí. „Joe.“ So zdvihnutým obočím som sledovala, ako vydýchol obláčik dymu. „Nevravel si, že sekáš dobrotu?“ Zagúľala som očami. „Prečo tu cítim trávu?“

Zamračil sa, zatiaľ čo Podge víťazoslávne zahlásil: „Ha!“

„Fajčenie trávy sa neráta, Molloyová.“

„Ale ráta.“

„Odkedy?“

„Odjakživa.“ Znechutene som prevrátila oči a otočila sa mu chrbtom, lebo som nemala energiu na hádky. „Čau,“ oslovila som blondínku so zamračenou tvárou. „Som Aoife.“

„Lizzie,“ odvetila a venovala mi vlažný úsmev. Pokrútila hlavou, keď jej Alec ponúkol džointa. „Len aby si vedela, tvoja kamoška sa mýlila. Nesnažila som sa zbaliť tvojho frajera.“

„Je mi jedno, s kým Joey trávi čas," odvrkla som a priam bolestne som vnímala, ako blízko za mnou stojí. „Je nezadaný a ja tiež."

„To nie je pravda." Pevne ma objal okolo pása a pritiahol si ma k sebe tak prudko, až som mu narazila do hrude. „To si len myslíš."

„Ale, ale." Alec sa dusil dymom. „Problémy v raji?"

„Čo sa deje, Joe?" spýtala som sa podpichovačne, pričom som potláčala nutkanie oprieť sa oňho. „Náš vzťah si ukončil, tak sa teraz vyrovnaj s dôsledkami."

„Molloyová."

„Psst." Pritisla som sa mu zadkom o džínsy, prehodila si vlasy cez plece a usmiala sa na neznámeho chalana, čo si práve potiahol z džointa. „Nechceš sa podeliť, modroočko?"

Žmurkol na mňa a podal mi džointa.

„Čo to robíš?" zavrčal Joey a položil mi dlaň na brucho. „Okamžite to polož."

Nemala som ani poňatia, čo robím. Vložila som si džointa do úst a poriadne si potiahla. Premáhala som kašeľ, hlava sa mi začala točiť a v očiach ma štípali slzy.

„Molloyová." Joey ma otočil čelom k sebe a zlostne na mňa civel. „Ja nežartujem."

Pomaly som vyfúkla dym a žiarivo sa naňho usmiala. „Vieš, čo sa hovorí, Joe. Keď ich nemôžeš poraziť..."

„... tak sa k nim pridaj," dokončil nadšene Alec a bubnoval prstami o kuchynskú linku. Joey ho prebodol vražedným pohľadom. „Či nie?"

„Nie," odsekol Joey a opäť na mňa uprel zrak. „Nie."

„Čo je, Joe? Ty sa môžeš baviť a ja nie?" Provokačne som si dala ďalšieho šluka, až mi znovu vyhŕkli slzy do očí.

„Molloyová!"

„Lynch, pokoj."

„Nechaj ju, nech si trochu dopraje."

„Povedal som nie," vyštekol, vytrhol mi džointa z ruky a podal ho neznámemu chalanovi. „Povedal som nie, Aoife."

„Ty mi nebudeš hovoriť, čo mám robiť," vyprskla som. Bola som opitá, miestnosť sa so mnou točila. „Nevlastníš ma."

„Smola, lebo ty mňa áno!“

Tie slová ma zasiahli ako železná guľa do hrude. Cítila som, ako mi z pľúc uniká všetok vzduch. Gánila som naňho, premožená záplavou emócií. „Prečo si to povedal?“

„Lebo to tak je.“

„Odkedy?“

„Odkedy som mal dvanásť rokov.“

9
Srdce na dlani

JOEY

Nikto nedokázal vrátiť úder s takou gráciou ako Molloyová.

Stačil jediný pohľad na to, ako si potiahla z džointa, a niečo v mojom vnútri sa ihneď zrútilo. Toto sa na ňu nepodobalo. Ona s trávou nikdy neexperimentovala.

Za celých šesť rokov, čo ju poznám, som ju videl s cigou v ústach len raz – v prváku na diskotéke, keď si potiahla z Rambovho džointa, a hneď nato vyvrátila celý obsah svojho žalúdka. To ja som bol v našom vzťahu za trosku, nie ona.

Dnes večer vytiahla z rukáva svoje najmocnejšie zbrane a úplne ma nimi odzbrojila. Všetci to videli.

„Dobrá práca, láska." Frustrovane som vydýchol, majetnícky som ju chytil za bok a pritiahol si ju k sebe. „Toto kolo je tvoje."

Môj život bol nevyspytateľný a moja budúcnosť temná, no nepochyboval som, že nech už skončím kdekoľvek, toto dievča ma bude navždy držať v hrsti.

„Toto kolo?" Vzdorovito na mňa pozrela tými svojimi zvodnými zelenými očami a zdvihla dokonale upravené obočie. „Ja vyhrám vždy, Joe."

Áno, aj keby ju to malo zničiť.

Tisla sa ku mne celým telom, jej prsia sa mi šúchali o hruď zakaždým, keď sa nadýchla. Bolo toho na mňa príliš, mal som problém uvažovať triezvo. Vnímal som šum hlasov okolo nás, ale nerozumel som ani slovo. Moja pozornosť patrila výlučne dievčaťu, ktoré ma úspešne trýznilo od prvého dňa, čo sme sa stretli.

Miloval som ju každým kúskom svojho bytia.

Všetko dobré, zlé aj škaredé, čo ju tvorilo.

Vyžíval som sa v tom.

Srdce mi prudko bilo, hlava sa mi točila.

Ani na sekundu zo mňa neodtrhla pohľad, nechtami nalakovanými na červeno mi skĺzla dole po bruchu až k pracke na opasku.

Doriti.

Dobre vedela, čo robí, keď mi presunula dlaň z jej boku na dokonalý zadok.

Postavila sa na špičky nôh, ovinula mi ruku okolo krku a pritiahla si ma k sebe. „Si kretén."

„Ja viem."

„Úplne si ma zničil."

Bolesť. Zasiahla ma rovno do hrude. „Viem."

„Zlý chlapec." Bolo z nej cítiť alkohol. Jej teplý dych ma zahrial na tvári, keď šepla: „Povedz mi, že ťa to mrzí."

Bez reptania som jej vyhovel. Bol som príliš vyčerpaný a šialene zamilovaný na to, aby som ďalej bojoval so svojimi citmi. „Mrzí ma to."

„Ako veľmi?"

„Veľmi."

„Dobrý chlapec." Prešla mi jazykom po uchu a lepila sa na mňa. „A teraz mi povedz, že ma miluješ."

„Milujem ťa." Tie slová zo mňa vyleteli v rekordne krátkom čase.

„Zopakuj to."

„Milujem ťa."

„Ako veľmi?"

„Nesmierne."

„Hm." Chytila ma za ruku a viedla na parket. Ako už bolo mojím zvykom, nasledoval som ju. Bol som od nej závislý viac než od akejkoľvek drogy.

„Čo to robíš?"

„Zlomil si mi srdce," odvetila, položila mi ruky na boky, ovinula mi ruky okolo krku a pristúpila ku mne. „To najmenej, čo môžeš urobiť, je zatancovať si so mnou."

Nemal som energiu na hádky a bol som príliš slabý na to, aby som jej odolal. Ešteže som bol mierne podnapitý, lebo tancovanie nebolo nič pre mňa, no pri nej som strácal pevnú vôľu. Urobil by som čokoľvek, o čo by ma požiadala.

Omámený vodkou a ľútosťou som ju pevne zvieral za pás. Cítil som jej oblé krivky, keď sa v rytme hudby vlnila na melancholické tóny piesne *Lightning Crashes* od LIVE.

Kým môj mozog spracovával slová piesne, na plecia mi doľahla dusivá ťažoba.

„Čo sa deje?“ spýtala sa Molloyová, keď vycítila môj nepokoj.

„Nič.“

„Joe?“

„Ja len...“ Pokrútil som hlavou a bolestne si povzdychol. „To tá pieseň.“

„Čo je s ňou?“

„Pripomína mi ju.“

„Koho?“ Pohľad jej zmäkol. „Tvoju mamu?“

So zaťatými zubami som stroho prikývol. „Viem, že je to zvrátené.“

„Nie je na tom nič zvrátené.“ Zdvihla ruky, vzala mi tvár do dlaní a pritiahla si ma k sebe. „Pozri sa na mňa.“

Pohľad na ňu bolel. Tak veľmi som ju miloval, a pritom som vedel, že pre ňu nie som dosť dobrý.

„Pozri sa na mňa,“ zopakovala. Jej zelené oči ma spaľovali, zatiaľ čo melódia piesne napĺňala priestor okolo nás. „Sústreď sa len na mňa.“ Zachvela sa, pritisla sa ku mne a šepla: „Nech je táto pieseň len o nás.“

S tupou bolesťou v hrudi som prikývol. Bol som pripravený splniť každé jej želanie.

„Milujem ťa.“

„Viem.“

„Nechcem ti ublížiť.“

Pohladila ma po líci. „Aj to viem.“

Bolestne som vydýchol a oprel si čelo o to jej. „Si to jediné, po čom túžim, Molloyová.“

„Tak to dokáž,“ zašepkala, pričom ma hladila po pokožke. „Nemôžeš ma neustále nechávať v neistote.“

„To ani nechcem.“

„Možno, ale presne to robíš.“

V hrudi ma pichalo. „Snažím sa ťa chrániť.“

„Kašli na moju ochranu a začni ma robiť šťastnou,“ odsekla a uprene mi hľadela do očí. „Je načase vybrať si svoj jed, Joey Lynch.“

10
Nehovor to, ak to tak nemyslíš

AOIFE

„Je načase vybrať si svoj jed, Joey Lynch.“ Celá som sa triasla, keď som stála pred jediným chalanom, ktorého som kedy milovala. Vo vzduchu medzi nami viselo ťaživé ultimátum.

Myslela som to vážne.

Už som takto nedokázala žiť ani deň.

Potrebovala som vedieť, na čom som.

Neistota ma ničila.

Desila ma.

„Tu niet o čom rozhodovať,“ vyrazil mi dych svojimi slovami, v zelených očiach mu planula vášeň. „Dobre vieš, že si vyberám teba.“

Zaliala ma vlna eufórie, no v hĺbke duše som bola stále ostražitá. „Nie, neviem,“ vyhŕkla som pridusene, srdce mi divo búšilo. Keby som to vedela, nestála by som tu a neponižovala by som sa. „Neviem, Joey.“

„Tak to teda zopakujem,“ odvetil a vzal moju tvár do dlaní. „Vyberám si teba, Molloyová.“ Zdvihol mi bradu, aby sa mi mohol pozrieť do očí. „Vyberám si teba.“

„Nehovor to, ak to tak nemyslíš.“

„Vyberám si teba,“ povedal znova, zovretie na mojom páse zosilnelo. „Teba. Zakaždým.“

„Myslím to vážne,“ varovala som ho a pokrútila hlavou. „Som dospelá žena. Vedela som, do čoho idem, keď som ťa prvýkrát pobozkala. Žiješ v nejakej zvrátenej ilúzii, že ma musíš držať bokom od svojho sveta, ale nič z tvojho života pre mňa nie je

novinkou. Šla som do toho vedome a s jasnou hlavou – a stále ťa chcem, Joe."

„Aj ja teba," odvetil. „Ja len..." Roztrasene vydýchol. „Si pre mňa všetkým," priznal, z hlasu mu sršala bolesť. „Uznávam, že to dávam najavo totálne debilným spôsobom a nie tak, ako by si si zaslúžila, ale je to pravda. Nechcem ti ublížiť, no aj tak sa mi to vždy nejako podarí."

Jeho slová, jeho dotyky, jeho vôňa... Bolo toho na mňa priveľa. „Joe."

„Tentoraz ťa budem ľúbiť tak, ako si zaslúžiš," zašepkal, jeho dych ma pošteklil na líci. „Ak ma naučíš, ako na to."

Zdvihla som ruku, zaryla mu nechty do trička a pritiahla si ho k sebe, aj keď mi rozum hovoril, nech ho od seba odstrčím. „Joe."

„To, čo som urobil na Vianoce... Kam som to nechal zájsť... Vydesilo ma to na smrť," hlesol. „Myslel som len na to, že ak ťa od seba neodoženiem, nakoniec zničím celý svoj svet. Pretože presne tým pre mňa si, Aoife. Si môj vesmír v tele jedného dievčaťa. Možno som to celé zbabral, no v skutočnosti som ťa chcel len chrániť."

„A presne v tom tkvie veľká časť nášho problému, Joe. Tvoju ochranu som nikdy nepotrebovala," vytisla som zo seba. „Nie som tvoja matka ani sestra. Nie som ďalšia baba, ktorá od teba niečo potrebuje. Som dievča, ktoré po tebe z celého srdca túži. Som dievča, ktoré ťa celou dušou miluje. Hráča hurlingu. Mechanika. Chalana. Ochrancu. Kreténa. Milenca. Feťáka." Potiahla som nosom a dodala: „Všetky tvoje verzie. Všetky tvoje podoby. Beriem ťa takého, aký si. Je mi jedno, aký bordel máš v hlave či ako veľmi si budeš nahovárať, že si pre mňa zlou voľbou. Stoj pri mne so všetkými svojimi slabosťami alebo choď preč, lebo druhýkrát už náš rozchod nepredýcham."

„Rozumiem, Molloyová," odvetil napäto a oboma rukami ma chytil za pás.

„Naozaj?" Očami som ho prosila o úprimnosť. „Naozaj mi rozumieš, Joe?"

Pomaly prikývol. „Áno, láska."

„Dobre.“ Rozochvene som zavrela oči. Vedela som, že som definitívne prehrala boj so svojimi emóciami aj s hrdosťou. Oprela som si čelo o jeho hruď. „Už niet cesty späť, Joe. Počuješ? Už ma nesmieš znovu opustiť, len ak by si ma už nemiloval.“

„Dobre.“ Položil mi ruky na plecia, potom mi vzal tvár do dlaní a prstami mi vkĺzol do vlasov. Telom mi prebehla vlna slasti, ktorú dokázal vyvolať len on. „To zvládnem.“

Keď sa obtrel nosom o ten môj a začal sa ku mne túliť s nehou, ktorú mal vyhradenú len pre mňa, cítila som všetky zakázané pocity a vnemy. Bolo to opojné a desivé zároveň. „Milujem ťa.“

Povedal to s takou ľahkosťou, až to znelo neprirodzene.

Z pootvorených pier mi unikol roztrasený výdych.

„Milujem ťa,“ zopakoval pomaly a pobozkal ma. Bol to sladký, zničujúci bozk.

„Už medzi nami nechcem žiadne múry, Joe.“ Objala som ho okolo drieku a kŕčovito sa ho držala, akoby bol mojou jedinou spásou. „Dosť bolo klamstiev a pretvárky, okej? To už máme za sebou. Nikdy som nebola tvojím nepriateľom,“ šepkala som. „Vždy som bola tvojím spoluhráčom.“

Na chvíľu stuhol, potom si povzdychol. „Keď už sme pri tých klamstvách, asi by som ti mal povedať, že som sem neprišiel len preto, lebo ma pozvali.“

„Dobre...“ Podozrievavo som prižmúrila oči. „Čo si vyviedol?“

Pokrútil hlavou, chytil ma za ruku a odviedol von do tichej časti záhrady. „Nenaser sa.“

Založila som si ruky na hrudi a vrhla naňho prísny pohľad. „Tak mi na to nedaj dôvod.“

Pokrčil nos a zamrmlal: „Predal som Biggsovi pár gramov.“

„Extázy?“

Viditeľne znervóznel. „Trávy.“

„Ježiši, Joey!“

„Nešiel som za Shanom,“ vyhŕkol. „Od tej noci som oňho nezavadil.“

„Tak kde si to splašil?“ vyprskla som. „Mal si to doma?“

Previnilo pokrčil plecami.

„Panebože.“ Pokrútila som hlavou. „Že sa vôbec pýtam. Jasné, že máš doma zásoby.“

„To bolo všetko, čo som mal, prisahám.“

„Neklam mi...“

„Neklamem,“ skočil mi do reči. „To bolo všetko, čo mi zostalo, Molloyová. Čestné slovo.“

„Prečo?“

„Čo prečo?

„Prečo si urobil takú sprostosť a predal trávu bande deciek zo súkromnej školy?“

Ostražito ma sledoval, ale neodpovedal.

„Prečo?“ zopakovala som nástojčivo.

„Lebo ma o to poprosili?“

Môj pohľad jasne hovoril: *Zlá odpoveď.*

Frustrovane zavrčal a skúsil to znova. „Lebo som potreboval prachy.“

Konečne sme sa dostali k jadru veci. „Na čo?“

„Pre rodinu.“

„Dôvod?“

Zahľadel sa na oblohu, potriasol hlavou a povedal: „Lebo otec prehajdákal všetky matkine úspory. A keď už nemal čo míňať, dala mu moje peniaze.“

„To myslíš vážne?“

„Je to moja vina,“ vydýchol rezignovane. „Vždy jej koncom týždňa dávam polovicu výplaty na zaplatenie účtov. Pred Vianocami som jej dal niečo navyše, aby mali súrodenci pekné sviatky.“ Zamračil sa a pokračoval: „Tvoj otec mi dal tento rok štedré vianočné odmeny. Bol som buď príliš sprostý, alebo príliš sfetovaný, aby mi docvaklo, čo sa stane, keď jej tie prachy odovzdám.“

„Ty si jej dal úplne všetko?“

„Do posledného centu,“ priznal, no vzápätí sa zamračil a rýchlo dodal: „Ale tie čižmy, čo si chcela, som ešte stihol kúpiť. Mám ich schované pod posteľou.“

Hruď mi stiahla bolesť. „Joe.“

„Snažil som sa sekať dobrotu, Molloyová. Naozaj," presviedčal ma. „Prišiel za mnou Hughie Biggs. S kamošmi zháňali niečo na fajčenie a rozhadzovali prachy hlava-nehlava." Pokrčil plecami. „Využil som šancu, ktorá sa mi naskytla, a nebudem za to prosiť o odpustenie. Potreboval som tie prachy pre sestru a chalanov. Pre malého. Nemohol som dopustiť, aby Sean trel biedu." Potriasol hlavou, a hoci sa tváril neoblomne, v očiach sa mu zračil hlboký smútok. „Nie som díler, Molloyová. To predsa vieš. No takáto ponuka sa neodmieta. Jednoducho som nemal na výber."

„Prečo?" Zvedavo som dodala: „Koľko ti ponúkli?"

„Dvesto eur za vrecúško, ktoré ma stálo šesťdesiat."

„To myslíš vážne?" vyhŕkla som. „Máš vôbec predstavu, koľko hodín musím oddrieť v bare, kým zarobím toľko peňazí?"

„Mám." Kývol hlavou. „V autodielni je to to isté. Presne to som si hovoril aj ja. Vidíš? Pre toto ťa milujem. Chápeš to."

„Hej, chápem, ale o to tu teraz nejde," zavrčala som a zagánila naňho. „S týmito sračkami musí byť koniec." Prižmúrila som oči a precedila cez stisnuté zuby: „Už to nikdy neurobíš, rozumieš? Ak by ti ešte niekedy napadlo..."

„Neboj sa," prerušil ma rýchlo. „Bolo to naposledy, čo som jej dal celú svoju výplatu."

Klamal. Len čo dostane ďalšiu, opäť ju celú odovzdá matke. Bol to jeden z dôvodov, prečo som ho tak milovala. A hlavný dôvod, prečo som ňou tak pohŕdala.

„Počuj, už tu začínam mrznúť," povedala som a rozhodila rukami.

„Doriti, máš pravdu," zamrmlal a už-už si chcel vyzliecť mikinu, keď si uvedomil, že dnes ju na sebe výnimočne nemá. „Máš tu niekde kabát?" spýtal sa, privinul si ma k hrudi a položil mi svoju veľkú dlaň na odhalený chrbát.

„Nie, ale ani ho nepotrebujem," odvetila som. S ťažkými témami som pre dnešok skončila. „Mám neobmedzené zásoby alkoholu, ktorý ma zahreje zvnútra, a idiotského frajera, ktorý ma zahreje všade inde."

Uškrnul sa. „Je to tak?“

„Áno. Tak poď, Tony Soprano.“ Ovinula som mu ruku okolo pása, vsunula dlaň do zadného vrecka jeho nohavíc a pritúlila sa k jeho hrejivému boku. „Tentoraz sa o mňa môžeš postarať.“

11
Už žiadne múry

JOEY

Molloyová vyložila na stôl všetky karty, dala mi ultimátum a mne neskutočne odľahlo. Odjakživa som neznášal, keď na mňa niekto tlačil alebo ma dirigoval, no teraz som necítil obvyklú potrebu bojovať.

Trvalo roky, kým som dospel do tohto bodu, moje telo a myseľ sa už automaticky neprepli do útočného režimu, keď ma konfrontovala. Ani som sa nebránil. Niečo v mojom vnútri mi hovorilo, že je mojím spojencom.

Mojím spoluhráčom.

Ešte nikdy som to nezažil.

Pri žiadnom inom človeku.

Dokonca ani so sestrou.

To dievča vo mne niečo skrotilo.

Nevedel som to pochopiť, nieto ešte vysvetliť, ale keď som bol s ňou, mal som pocit, akoby som sa dusil a zároveň voľne dýchal. Bol to adrenalín, surfovanie na vlne, pri ktorom mi bolo fuk, či spadnem, alebo nie, lebo som vedel, že ma čaká mäkký pád.

Tentoraz mi nikto neublíži.

Aoife Molloyová mi neublíži. Trvalo šesť dlhých rokov, kým som to pochopil. Keď povedala, že ma miluje, myslela to vážne. Desilo ma to a zároveň ma to tešilo. Ak ku mne cítila čo i len pätinu toho, čo ja k nej, tak som ten najšťastnejší človek pod slnkom.

———

„Vieš, aký bol včera deň?“ ozvala sa Molloyová po hodinách pitia. Stále sme boli na domácej žúrke, v rovnakej polohe ako celú poslednú hodinu – ja som stál opretý chrbtom o stenu, ona bola na mne nalepená tak tesne, že som cítil každý jej pohyb.

„Aký bol včera deň, Molloyová?“ spýtal som sa. Jednou rukou som ju pevne držal za bok, v druhej som mal fľašu s pivom.

Bola riadne pod parou a mne sa darilo držať svoju impulzívnu povahu na uzde. Prevrátil som do seba deväť fliaš pív a ledva som to cítil – mal som vybudovanú toleranciu, ktorou by som mohol konkurovať aj koňovi. Nebol som ako moja parťáčka, ktorá nič nevydrží. Mňa len tak niečo neodrovná.

„Včera bolo siedmeho.“

„Siedmeho?“

„Áno. Mali sme výročie,“ oznámila. Líca jej zalial rozkošný ružový rumenec, ktorý sa dostavil vždy, keď bola opitá. „Včera ubehol rok odvtedy, čo sme sa prvýkrát pobozkali.“

No dokelu. „To som netušil.“

„Veru tak,“ pritakala a oprela sa o mňa celou váhou svojho tela. „Presne pred rokom si mi strčil jazyk do úst.“

„Trochu ohýbaš pravdu, nemyslíš?“ podpichol som ju a uškrnul sa. „Ak ma pamäť neklame, to ty si strčila jazyk do mojich úst.“

„To preto, lebo si bol príliš ustráchaný urobiť prvý krok.“

Zasmial som sa. „Postupne som naberal odvahu.“

Zdvihla obočie. „Päť rokov?“

„Čo ti poviem?“ Silnejšie som ju objal. „Chcel som si byť istý.“

„Istý čím?“

„Že nezutekáš.“

„A teraz si si už istý?“ Uprene ma sledovala. „Teraz mi už veríš?“

„Áno, Molloyová.“ Pomaly som prikývol, naklonil sa k nej a jemne ju pobozkal. „Už ti verím.“

„Páni.“ Roztrasene vydýchla. „Toto pre mňa znamená viac, ako keď si mi povedal, že ma ľúbiš.“

„Ako si prišla na to, že ťa ľúbim?“

„Ale, prosím ťa. Si do mňa blázon celú večnosť. Je to očividné," vyhlásila sebavedome. Miloval som to. „Nebola som si istá, či dokážeš pred niekým odhaliť svoje city."

„Nie pred hocikým, Molloyová," odvetil som. „Len pred tebou."

„Vieš, že ti kryjem chrbát, však?" prehodila, vkĺzla mi rukou pod lem trička a položila mi dlaň na brucho. Jemne mi prešla nechtami po pokožke, na čo môj penis okamžite zareagoval. Postavila sa na špičky nôh a vtisla mi bozk na sánku. „Som do teba blázon, Joey Lynch."

Prstami mi prekryla tetovanie na hrudi, vzala moju ruku do svojej a presunula ju zo svojho boku na potetovaný zadok. Zaklonila hlavu, zahľadela sa mi do očí a zašepkala: „V dobrom aj v zlom, Joe."

To ma poser...

Telom mi prebehla triaška. Stisol som jej zadok a drsne si ju k sebe privinul. „V dobrom aj v zlom, Molloyová."

Naše pery sa spojili v náruživom bozku. V tej chvíli mi bolo jasné, že tohto dievčaťa sa už nikdy nezbavím.

Aspoň nie v tomto živote.

12
Bambi

AOIFE

„Už... sme... sa... o tom... bavili.“

„Ja viem, viem,“ zastonala som a márne sa snažila udržať stehná od seba, zatiaľ čo som balansovala na okraji luxusnej liatinovej vane. Chrbát som mala prehnutý ako mačka a kŕčovito som zvierala protiľahlý bok vane. „Prepáč, ale... nemôžem!“

„Musíš.“ Joey kľačal na podlahe s mojou nohu prehodenou cez plece a tvárou zaborenou v mojom rozkroku. „Zadusíš... ma.“

„Ticho, Joe. Už budem,“ vyhŕkla som chrapľavo, keď mi prešiel jazykom po klitorise. „Panebože!“

„Molloyová,“ zavrčal, zdvihol ruku a odsunul mi stehno nabok. „Roztiahni tie nohy.“

„Nie!“ vykríkla som zúfalo a cítila som, ako moje vzrušenie mizne v nedohľadne. „Prečo si to urobil? Prečo si prestal?“

Zagánil na mňa. „Pretože potrebujem dýchať, a ty mi svojimi stehnami vytláčaš z pľúc kyslík.“

Buch. Buch. Buch.

„Ignoruj to,“ povedala som, keď ktosi zaklopal na dvere. „V tomto dome sú aj iné záchody.“ Zamračila som sa a dodala: „Myslela som, že sa ti moje nohy páčia.“

„Milujem ich,“ odvetil Joey, strapatý a neskutočne sexi, keď na mňa zdola uprel zrak. „Ale ak ich od seba nedokážeš udržať, keď mám medzi nimi hlavu, tak budeš mať na svedomí moju smrť.“

„Je to tvoja vina," odfrkla som si, urazená a zároveň vzrušená. „Ty a ten tvoj diabolský jazyk."

„Nechaj ich roztiahnuté, počuješ?" pohrozil mi prstom. „Posledné varovanie."

„Inak čo... Ó, bože!" So zavretými očami som mu rukou šmátrala vo vlasoch. „Si v tom taký dobrý..."

„Molloyová!"

„Prepáč," vysúkala som zo seba a silou-mocou som sa prinútila roztiahnuť nohy.

Buch. Buch. Buch.

„Odpáľ!" zrevala som na toho bezohľadného bastarda, čo búchal na dvere kúpeľne.

Buch. Buch. Buch.

„Povedala odpáľ!" zaburácal Joey mohutným hlasom.

Buch. Buch. Buch.

„A dosť," vyštekol zúrivo a vyškriabal sa na nohy. „Ak je za dverami zasa ten slizký blonďavý imbecil, tak ho tak doriadim, že ho vlastná mater nespozná!"

„Nebuď zlý. Doteraz si sekal dobrotu," povedala som pomedzi smiech a zatarasila mu cestu. „Nedoriaď ho," zamrnčala som a vkĺzla medzi neho a dvere. „Namiesto neho môžeš doriadiť mňa."

V očiach mu vzplanula túžba. „Molloyová."

„Urobí mi to dobre." Rýchlo som si z pliec stiahla ramienka šiat a spodok som si vyhrnula až po pás. „Tak čo to bude, Joe?"

„Dofrasa." Jeho roztúžený pohľad spočinul na mojich obnažených prsiach. Z hrdla sa mu vydralo tiché zavrčanie. „Ty."

Víťazoslávne som sa usmiala a odviedla ho k umývadlu. „Dobrý chlapec."

Zdvihol obočie. „Neprovokuj ma."

S úškrnom som mu rozopla gombík na džínsoch, stiahla zips, vkĺzla mu rukou do boxeriek a vytiahla jeho stvrdnutý úd. „Veľký chlapec."

„Molloyová!"

„Už mlčím," zamrmlala som a pevne som ho zovrela v dlani.

„Dlho sme to nerobili," šepol, pritisol sa ku mne a chytil ma za boky. „Asi sa spravím rýchlo."

„To je v poriadku." Otočila som sa mu chrbtom, predklonila sa a chytila sa okrajov umývadla, pričom som v zrkadle sledovala každý jeho pohyb. „Len sa mi neprestávaj pozerať do očí."

„Kriste." Pokrútil hlavou a ja som roztiahla nohy. Jednou rukou mi skĺzol po chrbte až na bok, zatiaľ čo druhou do mňa strčil penis, centimeter po centimetri.

Buch. Buch. Buch.

Joey tentoraz úplne ignoroval búchanie na dvere – mal dôležitejšiu prácu.

„Neprestávaj," zachripela som a kŕčovito zvierala porcelánové umývadlo. Kolená sa mi podlamovali, bojovala som s vlastným telom, aby som ustála Joeyho dravé prírazy. „Nemaznaj sa so mnou."

„Kristepane, Aoife," vydýchol. Nespúšťal zo mňa zrak a neustále do mňa zbesilo vnikal. „Si taká tesná."

Buch. Buch. Buch.

„Tak ma roztiahni," zavzdychala som a snažila sa neuhnúť pohľadom, zatiaľ čo som sa nekontrolovane chvela. „Chcem byť tvoja."

„Ty už si moja," odvetil, vkĺzol mi rukou medzi stehná a palcom mi začal dráždiť klitoris. „Každý centimeter tvojho tela."

Buch. Buch. Buch.

Bola som totálne premočená. Joeyho veľký penis prenikal tak hlboko do mňa, až to hraničilo s bolesťou. Vlna horúčavy a slasti rástla s každým prírazom. Načisto som stratila hlavu a prosila ho, aby nepoľavoval a vrážal do mňa ešte silnejšie.

Buch. Buch. Buch.

Až keď sa ku mne naklonil a zakryl mi ústa rukou, uvedomila som si, že kričím.

„Psst, Molloyová," pošepol mi do ucha a nespúšťal zo mňa zrak. „Ticho, láska."

Panebože...

Bolo toho na mňa priveľa. Moje telo už nevydržalo ďalší nápor tlaku. Joeyho dlaň stlmila moje stony, kým mnou zmietal

orgazmus. Celé telo sa mi stiahlo ako v kŕči, kolená sa mi podlomili.

„Doriti!“ Prerývane dýchajúc sa mi zvalil na chrbát, zatiaľ čo ma zaplavoval svojím horúcim semenom. „Si v pohode?“

„Uhm.“ Pousmiala som sa, lapala som po dychu a opierala sa o umývadlo. „Ty?“

„Aj ja, Molloyová.“ S úškrnom mi stisol bok a pomaly zo mňa vykĺzol. „Aj ja.“

„Ku koncu som mala pocit, že sa zosypem.“ Rozochvene som sa narovnala, nemotorne sa očistila a uhladila si šaty. Potom som kriticky zhodnotila svoj neupravený zovňajšok. „Pozri sa na moje nohy.“ Ukázala som na svoje roztrasené svaly. „Som ako Bambi.“

„Máš pravdu.“ Joeyho to očividne pobavilo. Pristúpil ku mne a kľakol si na zem. „Tak poď, Bambi.“ Zasmial sa a pomohol mi vkĺznuť do tangáčov. „Musíme ťa dať do poriadku.“

Keď chvíľu nato otvoril dvere kúpeľne, čakalo nás poriadne búrlivé privítanie.

„Ty jeden žrebec,“ ozval sa ktorýsi chalan a zdvihol ruku, aby si s Joeym tľapol. „Môj ty bože, v jednom okamihu som si myslel, že tvojej frajerke budeme musieť privolať sanitku!“

Joey naňho vrhol taký zničujúci pohľad, že dotyčný okamžite cúvol a vsunul si ruku do vrecka.

„Je toto normálne?“ precedil cez stisnuté zuby a objal ma okolo pliec. „Všetci sú úplne mimo.“

„Nerieš to,“ odvetila som bezstarostne. „Poďme vybieliť stoly s jedlom a pitím.“

Súhlasne prikývol. „V chladničke som videl fľašu šampanského, čo vyzerala fakt draho.“

„Tiež som si ju všimla.“

„Ešte nikdy som nepil šampanské.“

„Ani ja nie,“ priznala som. „V obývačke mám tašku, do ktorej by sa v pohode zmestila. Prepašujeme ju ku mne domov.“

Zastal uprostred chodby a otočil sa ku mne. „Vážne to chceš urobiť?“

„Niekto ju nakoniec aj tak vypije.“ Mykla som plecom. „Prečo nie my?“

Chvíľu si ma premeriaval, než učinil rozhodnutie.

„Choď po tašku,“ prikázal. „Ja zatiaľ zbehnem po fľašu.“

„Už bežím,“ odvetila som. Ťukli sme si päsťami a rozbehli sa každý opačným smerom.

13
Teraz sa budem starať ja o teba

AOIFE

Keď som ráno otvorila oči, mala som pocit, že mi vybuchne hlava. Čiesi prsty mi šmátrali po tvári.

Zažmurkala som a rýchlo sa okolo seba poobzerala. Ležala som v známej posteli a to malé stvorenie, čo ma oslintanými prštekmi pichalo do líca, mi bolo tiež povedomé.

Stuhla som, kým som si ospalo premeriavala batoľa, čo na mňa civelo.

Joey spal bez trička opretý o stenu, s hlavou naklonenou nabok.

Jednu ruku mal položenú vedľa seba, zatiaľ čo druhou držal brata okolo pása.

Chránil ho dokonca aj v spánku.

„Ahoj, Sean," zachrčala som. Snažila som sa naňho usmiať, čo nebolo vôbec ľahké, lebo ma bolel každý jeden sval na tvári.

„Efa," zašepkal a hanblivo sa vyškriabal do bezpečia náručia svojho veľkého brata. „Oui." Pritúlil sa k nemu a zaboril si tvár do jeho krku. „Oui."

„Som tu," zamumlal Joey zo spánku a ochranársky ho objal. Pri tom pohľade mi stiahlo hrdlo. „Zatvor očká, fazuľka Sean."

„Oui, kako."

Pri tých slovách bol môj frajer v sekunde na nohách, s malým bratom pod pazuchou.

„Zabite ma," zamrmlal, rázne podišiel k dverám a jednou rukou odsunul komodu z cesty, prv než ich odomkol a otvoril.

„Tentoraz si zadok utrieš sám," pohrozil krpcovi a zmizol na chodbe. „Ale som rád, že si ma varoval."

Zostala som ležať na posteli. Hlava ma bolela tak veľmi, že som sa nedokázala pohnúť.

O pár minút neskôr sa Joey vrátil do izby. V ruke mal namiesto súrodenca plechovku koly.

„Dobré ráno." Z očí mu sršalo pobavenie, keď za sebou zavrel dvere. „Čo tvoja hlava?"

„Ránko," zachripela som a pokúsila sa posadiť. „Bolí ako čert." Trasľavo som vydýchla a priložila si prsty k spánkom. „Mám pocit, že je so mnou koniec."

Joey si sadol na peľasť postele. „To prežiješ." Uškrnul sa a vtisol mi do ruky orosenú plechovku. „Pi."

„Nemôžem," zastonala som. Pri predstave, že by som do svojho prázdneho žalúdka vliala čo i len kvapku tekutiny, ma naplo. „Fakt mám pocit, že umieram."

„Neumieraš, ale máš problém."

„Ach," vzdychla som. „Aký? Čo som urobila?"

„Fajčila si." Prebodol ma prísnym pohľadom. „To nebolo okej, Molloyová."

„Jasné," odfrkla som si. „Ty máš čo hovoriť."

„Myslím to vážne." Jeho zelené oči boli plné úprimnosti a obáv. „Viem, prečo si to urobila, a fungovalo to, ale už to nikdy nerob, dobre?"

„Neboj sa," povzdychla som si. „Nemám to v pláne."

„Fajn." Pokrútil hlavou, vzal mi plechovku z rúk, otvoril ju a jemne mi ju pritisol k perám. „No tak, pi, lebo ti bude ešte horšie."

Zdráhavo som si logla malý dúšok. Keď sa mi neprevrátil žalúdok, dopriala som si ďalší hlt.

Ústa som mala totálne vysušené. Stiahla som polovicu plechovky na ex a celý čas som pritom sledovala Joeyho tvár.

Uznanlivo prikývol, siahol do vrecka sivých teplákov a vytiahol krabičku paralenu. Z druhého vrecka vylovil balíček slaných zemiakových lupienkov.

„Ver mi," povedal, keď videl môj skeptický výraz. „Toto ti pomôže."

„Tak dobre.“ Rezignovane som prehltla dve tabletky, rýchlo dopila zvyšok koly a pustila sa do čipsov. „Myslela som, že pôjdeme ku mne,“ utrúsila som, kým som ich chrúmala a snažila sa cez hmlu v hlave poskladať udalosti včerajšej noci.

„Aj ja som si to myslel,“ odvetil. „No trvala si na tom, že ťa mám vziať k sebe.“

„Vážne?“

„Áno.“

„Hm.“ Pažravo som si do úst napchala za hrsť lupienkov a dumala nad jeho slovami. Musela som uznať, že je mi už podstatne lepšie. „Cukor, soľ a paralen? Zvláštny recept na opicu, ale funguje skvele.“

„Je to rodinný recept.“ Trpko sa uškrnul. „To máš tak, keď vyrastáš s otcom ožranom a matkou, čo fičí na benzodiazepínoch.“

„A ešte k tomu máš frajerku, ktorá nevie piť,“ dodala som a strhla sa, keď mi pohľad skĺzol na vedro pri posteli. „To bolo asi určené pre mňa, však?“

Uškľabil sa a ja som si zaborila tvár do dlaní.

„Preboha,“ zastonala som. „Ty si po mne musel upratovať grcky?“

„Za to môže to šampanské,“ odvetil s úsmevom. „Aspoň to si tvrdila, keď si nás ogrcala vo Feelyho aute.“

„To sa fakt stalo?“

„Áno.“ Ukázal na tričko, ktoré som mala na sebe. „Keď sme sem prišli, musel som ťa osprchovať.“

„Ježišikriste,“ zavyla som, načisto zdrvená. „Nerehoc sa, Joe. To nie je vtipné. Je to príšerné.“

„Nie je to žiadna tragédia,“ chichotal sa a odtiahol mi ruky z tváre. „Ty si sa o mňa v podobnej situácii starala už miliónkrát.“ Pokrčil plecami a dodal: „Teraz bol rad na mne, aby som sa postaral o teba.“

„To je iné.“

„Ako to?“

„Si môj frajer.“

„A čo má byť? Ty si moja frajerka.“

„Frajerky majú byť sexi.“

„Molloyová, môžem ťa uistiť, že si šialene sexi.“

„Vážne?“

„Vážne,“ odvetil a vzápätí opäť vybuchol do smiechu. „Hlavne keď ti z nosa vychádzajú bublinky zo šampanského.“

„Daj sa vypchať,“ vyprskla som, schmatla vankúš a ovalila ho ním po hlave.

„S tým tvojím három som sa fakt snažil,“ bránil sa so smiechom. „Nikdy predtým som neumýval také dlhé vlasy, tak ma nezabi, ak som to pokašľal.“

Srdce mi vynechalo úder. „Ty si mi umyl vlasy?“

„Musel som,“ odvetil. „Ogrcala si si cop.“

„Panebože.“ Pritiahla som si vlhké pramene vlasov k tvári a ovoňala ich. Do nosa mi okamžite udrela vôňa jeho šampónu. „To je tá najromantickejšia vec, akú pre mňa kto kedy urobil.“

„Ale prosím ťa,“ odbil ma mávnutím ruky. „Idem ti urobiť kávu.“

„Nie je to proti tvojim pravidlám?“ spýtala som sa, odhrnula paplón a vyškriabala sa z postele. „Nemáš radšej, keď sme v tvojej izbe?“

„To už neplatí.“

„Čo to zmenilo?“

„Včerajšia noc,“ povedal úsečne. „Vypočul som si ťa a konečne mi docvaklo, čo si sa mi celý ten čas snažila povedať.“

„Takže muži vedia počúvať,“ poznamenala som a napravila si gumu na boxerkách, do ktorých ma navliekol. „Myslela som si, že je to mýtus.“

„Počul som ťa, Aoife.“ Vzal ma za ruku a pritiahol si ma k sebe. „Dôverujem ti.“

„Naozaj?“

„Áno.“ Pomaly prikývol. „Toto je môj svet. Je síce príšerný, ale som ochotný ukázať ti ho, ak si ochotná zostať.“

„Ja nikam nejdem, Joe,“ šepla som a objala ho okolo pása. „Nikdy.“

———

Silná opica mi otupila zmysly natoľko, že mi bolo fuk, v akom stave sa nachádzam. Oblečená len v Joeyho tričku a čiernych

boxerkách, s vlasmi stiahnutými do provizórneho drdola som sa za ním pobrala dole schodmi.

„Joey," ozvala sa jeho matka zo svojho obvyklého miesta za kuchynským stolom. Keď na mne spočinula pohľadom, jej správanie sa okamžite zmenilo. „Aoife."

„Dobré ráno." Joey ma dotiahol ku kanvici, opretý hruďou o môj chrbát, a pustil sa do varenia kávy.

Bolo mi jasné, že sa snaží skryť erekciu.

„V noci ste zobudili polovicu domu, taký ste narobili hurhaj."

„Zdravím, Marie," prehovorila som a venovala jej úsmev, aj keď jej pohľad hovoril, že ma tu nechce. „Mrzí ma to."

„Hej," utrúsil Joey cez plece a štuchol ma do rebier. „Nabudúce bude grcať tichšie."

„Debil," zamrmlala som a pokúsila sa mu stúpiť na nohu, ale mal reflexy ako mačka.

„Aha," vydýchla jeho matka a obozretne nás pozorovala zo svojho miesta. „Keď si Aoife nepriviedol na Vianoce, bola som toho názoru, že ste sa rozišli."

Snívaj ďalej, ty potvora.

„Bohužiaľ sa odtiaľto nechystám odísť," zahlásila som s provokačným úsmevom a nasypala si do hrnčeka cukor. „Dáte si kávu?"

„Nie, vďaka." Obrátila pozornosť na syna. „Dnes poobede zaskakujem v nemocnici za Betty Murphyovú. Postrážiš Seana, však?"

„Nie."

„Nie?" V modrých očiach sa jej zračil zmätok. „Čo tým myslíš?"

„Myslím tým nie." Keď konečne dostal svoju rannú erekciu pod kontrolu, obišiel ma a vybral z chladničky mlieko. „Mám plány."

„Aké plány?"

„Jednoducho mám plány, mami," odvrkol a obom nám do hrnčekov nalial trochu mlieka.

„S kým?"

„S Aoife," povedal, potmehúdsky na mňa žmurkol a podal mi kávu.